

[8th November 1966

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I move—

'That the Madras Requisitioning and Aquisition of Immo-
vable Property (Amendment) Bill, 1966, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE MADRAS APPROPRIATION (No. 4) BILL, 1966.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1966 be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1966 be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(7) THE MADRAS APPROPRIATION (No. 5) BILL, 1966.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 5) Bill 1966 be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and the Schedule were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 5) Bill 1966 be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VIII.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. Bills.

(1) THE CHRISTIAN SUCCESSION (REPEAL) BILL, 1966.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. William, is not in his seat. So, let us pass on to the next item.

8th November 1966]

(2) THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1966.

SRI S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, I beg for leave to introduce the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1966.

MR. SPEAKER : The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1966.'

The motion was put and carried and leave was granted.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced

B. Resolutions.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கடந்த நான்-அபிஷியல் தினத்தன்று புயல் வந்த காரணத்தால், இந்தத் தீர்மானங்கள் ஒத்திப் போடப்பட்டன. அன்றைக்கு கனம் முதல் அமைச்சர், கடைசி நாள் இரண்டு மணிநேரம் வைத்துக்கொண்டு விவாதிக்கலாம் என்கிற உறுதிமொழியைக் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, 8-ம் தேதியன்றே நான்கு மணி நேரம் எடுத்துக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானங்களை விவாதிக்கலாம் என்ற ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படி ஒன்றும் முடிவு ஏற்படவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அன்றைக்கு பேசப்பட்டது அது . .

கனம் சபாநாயகர் : அதிருக்கட்டும். இப்பொழுது 1½ மணி நேரம் இருக்கிறது. வேண்டும் என்றால் அதை இரண்டு மணி பாக்கலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்பொழுது, உணவு நெருக்கடி பற்றிய தீர்மானம் இருக்கிறது. அது மிக முக்கியமானது. அதன் பின், சேலம் உருக்காலை பற்றிய விவாதம் முக்கியமானது. ஆகவே, இன்றையதினமும், நாளைக்கும் தொடர்ந்து அந்த விவாதத்தைச் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் நியாயமாக இருக்கும். இப்பொழுது கூடியிருப்பது சட்டசபையின் கடைசிக் கூட்டம். இன்றைக்கு உணவு நிலைமை பெரிய நெருக்கடியாக இருக்கிறது. மக்களுக்கு உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்காத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சேலம் பிரச்சினையும் முக்கியமானது. அது இன்றைக்கு ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாகவே மாறியிருக்கிறது. ஆகவே, சம்பிரதாயத்திற்காக சிறிது நேரம் விவாதிப்பதாண்டும்தான் பயன் ஏற்படாது. ஆகவே, நாளைக்கு, அல்லது மாலை பாவது சட்டசபை கூடி, அப்ரோப்ரியேஷன் பில்லுக்கு முன்னதாக இவற்றைப் பற்றி விவாதிக்க அவகாசம் கொடுக்க, சர்க்கார் சார்பில் கனம் முதல் அமைச்சர் வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[8th November 1966]

12-30
P. M.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'நான்-அபிஷியல்' தினத்தன்று, புயல் வந்ததால் அன்று கூட்டம் முன்னதாகவே முடிந்தது. சுமார் 11-30 வரைக்கும் கூட்டம் நடந்தது என்று நினைக்கிறேன். ஆக 'நான்-அபிஷியல் பிஸினஸ்' ஸ்க்காக ஒதுக்கவேண்டிய நேரத்தில் இரண்டு மணி நேரம்தான் குறைவு. அதை எடுக்க வேண்டுமென்று தான் வேறொரு நாளிலே 'நான்-அபிஷியல் பிஸினஸ்' ஸை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னது. இப்பொழுது 12 மணியிலிருந்து பிற்பகல் 2 மணி வரையிலும் 'நான் அபிஷியல் பிஸினஸ்' ஸை வைத்துக்கொண்டு இதோடு முடித்துவிடலாம். அதற்குள் எதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால், பேச ஆரம்பித்துவிட்டால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. 'நான்-அபிஷியல்' தினத்தன்று ஐந்தாதிமீஷம், பத்து நிமிஷம் என்று ஒதுக்கி, அதற்குள் பேசிவிட வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது. ஒவ்வொரு பிரச்சனையிலும் எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கிற அக்கறை போல இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் அக்கறை இருக்கும். அவர்களும் பேசுவதற்கு விரும்புவார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்துவது சரியல்ல. நில வரியைப்பற்றி ஒரு தீர்மானம் இருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொண்டு பேசினாலும் பேசலாம். விலைவாசி தான் முக்கியம் என்று கருதினால், அதை எடுத்துப் பேசலாம். ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து சீக்கிரமாகவே விவாதம் முடிந்து போனால், அடுத்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசலாம். சேலம் உருக்காலை தான் எல்லாவற்றையும் விட முக்கியம் என்றால், அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு விஷயத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு, கால வரம்பு ஏற்படுத்துவது அவ்வளவு சரியல்ல. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களையும் கலந்து எப்படி வேண்டுமானாலும் முடிவு செய்யலாம். நில வரி விஷயம் முக்கியம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதுவரைக்கும் அதிகமாகப் பேசப்படாத விஷயம் அது. விலைவாசியைப்பற்றி அடிக்கடி பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. அழகமுத்து அவர்கள், ப்ரொக்லூமென்ட் சம்பந்தமாக ஒரு பிரேரணைக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு மணி நேரம் அதைக் குறித்து விவாதம் நாளைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களையும் கலந்து, முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதிலே விலைவாசியைப்பற்றியும் சேர்த்துப் பேசிவிடலாம். விலைவாசி தான் முக்கியம். அதைப்பற்றித் தனியாகப் பேசவேண்டுமென்றால், நில வரித் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்க முடியாமல் போய்விடும். 12 மணியிலிருந்து இரண்டு மணி வரையில் 'நான்-அபிஷியல் பிஸினஸ்' ஸ்க்காக வைத்துக்கொண்டு முடித்துவிடலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பிற்பகலில்) பிற்பகலில் கவுன்ஸில் கூட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, பிற்பகலில் நாம் கூடுவதற்கு இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12 மணியிலிருந்து 2 மணி வரையிலும் இந்தத் தீர்மானங்களை எடுத்துக்கொண்டு முடித்துவிடலாம். நேரம் குறைவாக இருக்கிற

8th November 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காரணத்தால், ஒரு மணி நேரம் நில வரி பற்றிய தீர்மானத்திற்கும், ஒரு மணி நேரம் உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றிய தீர்மானத்திற்கும் ஒதுக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்கு அதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நிலவரி பற்றிய தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அரை மணி நேரமும் அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அரை மணி நேரமும் ஒதுக்கலாம். ஏனென்றால், நான் பேசுவதற்குக் கால் மணி நேரம் வேண்டும். பாக்கி கால் மணியில் எங்கள் தரப்பு உறுப்பினர்களும் பேச வேண்டியிருக்கும்.

கனம் சபாநாயகர் : இந்த இரண்டு தீர்மானங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மணி நேரம் விதம் ஒதுக்கலாம். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 15 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அரை மணி நேரம். அந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அரை மணி நேரம் விதம் நேரத்தைப் பிரித்துக்கொள்ளலாம்.

(1) ABOLITION OF LAND TAX AND OTHER TAXES BASED ON IT.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “நாட்டின் முதுகெலும்பு எனப் போற்றப்படும் விவசாயிகள், உழு தொழிலை ஊக்கத்தோடு மேற்கொள்ளவும் அவர்களின் வரிச் சுமை குறைந்து வருவாய் பெருகவும் வழி செய்யும் வகையில், நில வரியையும் அந் நிலவரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு வசூலிக்கப் படும் பல்வேறு உபரி வரிகளையும் கைவிட்டுமாறு இம் மாநில அரசுக்கு இம் மன்றம் பரிந்துரை செய்கிறது” என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் இதை வழிமொழிகிறேன்.

MR. SPEAKER: The Resolution is before the House for discussion.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நிலவரியை நீக்கவேண்டும் என்ற இந்தத் கோரிக்கை புதிய கோரிக்கை அன்று. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி ஆறிலொரு கடமை செலுத்துவதென்பது பழைய காலந்தொட்டே இருந்து வருகிற முறையாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களோ, அதைப் போலவே, இந்த வரி நீக்கப்படவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளும் நீண்ட காலமாகவே தமிழ்நாட்டில் இருந்து வருகிற ஒரு வேண்டுகோளாகும். அது மட்டிலும் அல்ல. இந்த நிலவரியை நீக்கவேண்டும் என்று இப்பொழுது இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலிருந்து இன்றையதினம் தீர்மானம் கொண்டுவந்து பேசுகிறோம் என்று சொன்னாலும், ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் ஒரு காலத்திலே இதே தீர்மானத்தை மிக அழுத்தமாகப் பேசி வந்தார்கள். “வானம் பொழிகிறது, பூமி விளைகிறது, உனக்கு ஏன் வரி” என்று கேட்டவர்கள்தான் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள். கேட்டவர்கள் நிலை மாறி, கேட்கப்பட்டவர்களாக ஆகிவிட்ட காரணத்தினாலேயே கேட்ட பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடாது என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [8th November 1966]

இன்னொரு நியாயத்தையும் இங்கே பார்க்கவேண்டும். ஒரு பாலம் கட்டுகிறோம். பாலத்திற்குச் சுங்கம் வசூலிக்கிறார்கள். அது எது வரையில்? பாலத்தைக் கட்டி, அதனுடைய செலவை ஈடு கட்டும் வரையில்தான். அதைப் போலவே, ஒரு அணை கட்டு கிறோம். அணை கட்டிய பிறகு, அந்த அணையிலிருந்து வருகிற தண்ணீருக்கான வரியை உயர்த்துகிறோம். அது எது வரையில்? அந்த அணை கட்டுவதற்கான செலவை ஈடுகட்டுகிற வரையில்தான் அது போலவே, காடுகளை அழித்துக் கழனிகளாக்கிய நேரத்தில், அதற்காக வாங்கப்பட்ட வரி எத்தனையோ நூற்றாண்டுகள் ஆகியும், தொடர்ந்து வசூலிக்கப்பட்டு வருவது நியாயம் இல்லை.

முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு நிலவரி நீக்கம் பற்றி ஓர் அறிக்கை தந்தார்கள். அந்த அறிக்கை இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரவேண்டிய சூழ்நிலையை மாற்றிவிட வில்லை என்று நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், பின்னால் விளக்குகிறேன். இப்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் வரி நீக்கம் செய்வதாக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் அடிப்படையில் இந்த வரி வரங்குவது தவறு என்பதை உணர்ந்து கொண்டு வந்தார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. இந்த மன்றத்தில் ஐந்தாண்டு கால அளவில் எதிர்த் தரப்பி லிருந்து வரி நீக்கம் வேண்டும், வேண்டும் என்று சொன்ன நேரத்தி லெல்லாம், முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடிக்காக எடுத்துவைத்த வாதங்களை இந்த மன்றம் மறந்திருக்காது என்று நான் கருது கிறேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தால், அவர்களுடைய வாதங்கள் அத்தனையும் எடுத்துப் படிக்க முடியாமல் குறிப்புகளை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1962-63-க்கான திருத்திய நிதி நிலை அறிக்கை மீதான விவாதத் திற்கு 7-7-1962-இல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், வரி தேவை தான், வரி இருக்கத்தான் வேண்டும் என்பதற்கான வாதங் களைச் சொல்லும் நேரத்தில், இந்த வரி ஒன்றும் அதிகமாக இல்லை. 1938-39-ல் மொத்த வருமானத்தில் 43.75 சதவிகிதமாகத்தான் இருந்தது. 1952-53-இல் 15.9 சதவிகிதமாகக் குறைந்துவிட்டது, 7-7-1962-ல் 6.25 சதவிகிதமாகக் குறைந்துவிட்டது, ஆகவே, நிலவரி குறைந்துகொண்டே வருகிற நிலையில், இது ஒன்றும் அநியாயமான வரி அல்ல என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1-2-1963-இல், புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, பாசன வரி, செஸ் வரி எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் கூட, நிலவரி ஒன்றும் உயர்ந்துவிடவில்லை, ஆகவே, நிலவரி நியாயமான வரிதான் என்ற வாதத்தைச் சொன்னார்கள்.

அடுத்து, அவர்கள் காட்டிய காரணங்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் இப்பொழுது நெல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், நெல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், ஒரு ஏக்கரில் விளையக்கூடிய நெல்லுக்கு நாம் முப்பது ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம், ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத் துக்கொண்டிருப்பவர்களிடம் நாம் இப்பொழுது கேட்பது வருஷத் திற்கு முப்பது ரூபாய், அவர்களிடத்தில் வாங்கும் வரி ஐந்து ரூபாய்தான், ஆகவே, இது ஒன்றும் அநியாயமான வரியல்ல

8th November 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல. விவசாயக் குடும்பங்களிலே ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மூன்று குழந்தைகள் உயர்நிலைப்பள்ளியில் படிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம், சாதாரணமாக இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள், ஒரு பெண் பிள்ளை இருப்பார்கள், இரண்டு ஆண்களுக்கு ஒரு பிள்ளை பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பதென்றால் 120 ரூபாய் சம்பளம் கட்ட வேண்டும், அந்த 120 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால், அவர்களிடமிருந்து முப்பது ரூபாய்தான் வரி கேட்கிறோம் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நியாயத்தை நாங்கள் அறிவோம்; காரண காரியங்களையும் அறிவோம். இப்பொழுது வாங்கும் நிலவரி குறைந்து வருகிறது, மற்ற வரிகளெல்லாம் உயர்ந்திருக்கின்றன, ஆகவே, வரி விதிப்பு நியாயம்தான் என்று சொன்ன நேரத்தில், நாங்கள் சொன்னது, விவசாயி நிலவரி மாத்திரம் கொடுக்கவில்லை, நிலவரியோடு அவன் எல்லா வரிகளையும் கட்டுகிறான், விவசாயிகள் அல்லாதார் என்ன என்ன வரிகளைக் கொடுக்கிறார்களோ, அத்தனை வரியையும் விவசாயிகளும் கொடுக்கிறார்கள், விற்பனை வரி யிலிருந்து மற்ற எல்லா வரிகளையும் அவர்கள் கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அப்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தார்கள். வசதி செய்து தருகிறோம், ஆகவே, வரி கொடுப்பது நியாயம் என்று சொன்னார்கள். ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள், பள்ளிக்கூடம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த வசதிகள் விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் தான் வசதி இருக்கிறது, விவசாயிகள் மற்ற வரிகளைக் கட்டும் நேரத்தில் நிலவரியையும் அதிகமாகக் கட்ட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னோம். அப்போதும் முதலமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல. நெல் விலையை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன நேரத்தில், உழவுக் கூலி உயர்ந்திருக்கிறது. விவசாயத்திற்கான பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, உரத்தின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. நெல்லை விற்பனை விலையி் வாங்க வேண்டிய மற்ற பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது, என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நெல்லுக்கு விலை உயர்த்திக் கொடுத்திருந்தாலும் அதனால் விவசாயிகள் பயனடையவில்லை. ஆகவே, வரி கேட்பது நியாயம் இல்லை என்று சொன்னோம். அப்போதும் முதலமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அழகான வார்த்தைகளாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு இந்த நிலவரி விஷயத்திலே கோபமே இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலவரி கொடுப்பதை ஒரு உரிமையாகவே கருதுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் குறுக்கிட்டு 'கடமை' என்று சொன்னபோது, 'ஆம், கடமையாகவே நினைக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். 'வரி கொடுக்காதவர்களை மக்கள் மதிக்க மாட்டார்கள்' என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 'வரி கொடுப்பதை ஒரு அந்தஸ்தாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்' என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு அருமையான வாதங்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிலவரியை எடுத்து விட வேண்டுமென்று

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [8th November 1966]

சொன்ன நேரத்தில் எல்லாம் அதை மறுத்தார்கள். 1962-ல் மறுத்தார்கள், 1963-ல் மறுத்தார்கள், 1964-ல் மறுத்தார்கள், 1965-ல் மறுத்தார்கள். 10-11-1965-ல் நிலவரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று எதிர்த் தரப்பில் பேசிய நேரத்தில் கூட மறுத்தார்கள். நேற்றுக்கூட மறுத்தார்கள். முன்பு ஆறில் ஒரு கடமை கொடுக்க வில்லையா என்று கேட்டார்கள். அவனுக்கு 20 முட்டை விளைந்தால் அதுலே 5 முட்டை வரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருந்தது. ஆனால் இன்று அவன் இருக்கின்ற வரிகளை எல்லாம் கட்டிவிட்டு மிச்சம் ஆறில் ஒரு பங்கு கூட அவனுக்குத் தேறவில்லை. உழப்பவனுக்கு ஆறில் ஒரு பங்கு கூட மிஞ்சவில்லை. இப்படியெல்லாம் மறுத்துவிட்டு நிலவரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று காரைக் குடியிலே தீர்மானம் போட்டார்கள். இந்த மன மாற்றம் நல்ல மன மாற்றம் என்று நாங்கள் எல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அது நல்ல மன மாற்றமல்ல என்பது அடுத்து எடுத்த முடிவிலிருந்து தெளிவாகிவிட்டது. ஏதோ வஸ்து கையால் கொடுத்து இடது கையால் பிடுங்கிக் கொள்வது போல், நிலவரியை நீக்கி விட்டு உணவுத்துறையிலே சர்க்கார் செய்கின்ற வியாபாரத்தின் மூலமாக அவனிடமிருந்தே பிடுங்கிக் கொள்ள வழி வகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது உள்ளபடியே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை. 1967 தேர்தலை மனத்தில் வைத்துதான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறில்லை.

எவ்வளவு பெரிய விளம்பரம்? நிலவரியை நீக்கி விட்டோம் என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜர் சொல்கிறார். இப்போது 25 சதவிகிதம் வரியை நீக்கியிருக்கிறார்கள். போர்க் காலத்திலே போடப்பட்ட வரியை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த வரி போடப்பட்டபோதே நாங்கள் கண்டித்தோம். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் 'இது போர்க்கால உபரி வரி, நீர்ப்பாசன வரி அல்ல' என்று பதில் சொன்னார்கள். நெருக்கடி நிலைமையை ஒட்டிப் போடப்பட்ட வரி என்று சொன்னார்கள். நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த பிறகு எவ்வாறு ரேஷனலைஸ் பண்ணுவது, எந்த விதத்தில் இதைச் சீராக்கலாம் என்பது பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'விவசாய வருமான வரியை எடுத்து விடுவதா அல்லது வேறு எந்த விதத்தில் மாற்றி அமைப்பது', நிலவரியைப் பொறுத்து அளவில் எந்த விதத்தில் மாற்றி அமைப்பது, ஒரேயடியாக எடுத்து விடலாமா, அல்லது ஓரளவுக்கு மட்டும் எடுத்து விடுவதா, அல்லது எந்த விதத்தில் மாற்றி அமைப்பது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆலோசிக்க வேண்டும்" என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த உடனேயே அந்த வரியை எடுத்துருக்க வேண்டும். இவ்வளவு காலம் பொறுத்து அதை எடுத்து விட்டதற்கு இவ்வளவு பெரிய விளம்பரமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த வரிக் கழிவால் சர்க்காருக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் 1½ கோடி ரூபாய். நம்முடைய சர்க்காருக்கு வரி மூலம் கிடைக்கக்கூடிய மொத்த வருமானம் 200 கோடி ரூபாய். அதிலே இந்த 1½ கோடி ரூபாயைக் கழித்திருக்க

8th November 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கிராமங்கள். இதற்கு இவ்வளவு பெரிய விளம்பரமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அறிக்கையில் எவ்வளவு பெரிய சொற்றொடர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள்? வரலாற்றுச் சிறப்புடையது, வருங்காலத்தை எண்ணிச் செய்யப்பட்டது, என்றெல்லாம் கூறப்பட வேண்டிய அவ்வளவு பாராட்டுகளுக்கு இது உரியதுதானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சாதாரணமாகக் கிராமங்களிலே, தெரு வீதிகளிலே வேடிக்கை காட்டுவார்கள். ஒரு செடியை நட்டுவிட்டு மாங்காய் வரவழைக்கிறேன் என்று காலையிலிருந்து பேசிக் கொண்டிருப்பான். ஊர் எல்லாம் சுற்றி கடைசியிலே ஒரு சூச்சியை எடுத்துக் காண்பிப்பான். அதைப்போல் இவர்கள் நிலவரியை எடுத்து விட்டோம் என்று ஊரெல்லாம் சுற்றி கடைசியில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எற்றிய எமையை இறக்குகின்ற பணியைச் செய்து விட்டு அதற்குப் பெரிய விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அது கூடாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த 1½ கோடி மட்டுமல்ல, இன்னும் வரிக் கழிவு செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். உபரி வரிகளையெல்லாம் நீக்கி விடுவதால் எந்தவிதமான இடையூறும் வந்து விடாது. இந்த உபரி வரிகளை எல்லாம் நீக்கி விடுவதால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் 10.52 கோடி ரூபாய்தான் என்று 1962-63-ம் ஆண்டு கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 200 கோடி வருமானத்தில் 10 கோடி ரூபாய் வரிக் கழிவு சர்க்காருக்குப் பெரிய கஷ்டமாக இருக்காது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அந்த வரிகள் பளுவாக இருக்கும்.

“வாங்கும் கவளத்து ஒரு சிறிது வாய்தப்பின்
தூங்கும் களிஞ்ரே துயருரு—ஆங்கு
அது கொண்டு ஊறும் எழும்பு இங்கு
ஒருகோடி உய்யுமால்”

—யானையின் கவளத்திலிருந்து சிறிது தவறி கீழே விழுந்து விடுமானால் அதனால் யானைக்கு நஷ்டம் எதுவும் இல்லை; ஆனால் அந்த உணவு ஆயிரம் எழும்புகளுக்கு உணவாகும். அதுபோல் சர்க்காருக்கு இந்த 10 கோடி ரூபாய் வரியை நீக்கி விடுவதால் பெரிய பளு ஏற்பட்டு விடாது, ஆனால் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பெரிய பளு நீங்கிறதேபோல் இருக்கும் என்றுதான் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் கொண்டு வந்த பல தீர்மானங்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர் விழாவுக்கு விடுமுறை விட வேண்டுமென்று சொன்னேன், ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஒரு பள்ளிக்கு ஒரு ஆசிரியராவது இருக்க வேண்டுமென்றேன், ஏற்றுக்கொண்டார்கள். தமிழக வரலாறு எழுதப்படவேண்டுமென்றேன், ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதே போல் விவசாயக் குடும்பத்தில் தோன்றிய முதலமைச்சர் அவர்கள், விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்ய, இந்தக் கடைசி நேரத்தில்—இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தின் கடைசி நேரத்தில்—வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன். வணக்கம்.

[8th November 1966]

* **திரு. சா. கணேசன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிலவரி நீக்கப்பட வேண்டுமென்று வந்திருக்கிற புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். நான் சொல்ல வேண்டாம்—எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றுதான். சுதந்திரக் கட்சியின் அடிப்படை முதற்கொள்கை நிலவரி முழுவதும் நீக்கப்பட வேண்டுமென்பது. காரணம் நமக்குத் தெரியும். நிலவரியை நீக்கவிட்டால் இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரும்பாலான மக்களுக்குச் சமையைக் குறைத்தவர்களாக ஆகிறோம். ஏனென்றால், 70 சதமானம் வரையில் நிலத்தையும், உழவையும் நம்பியிருக்கிற மக்கள், இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். அதனினால்தான், காந்தியடிகள் முதற்கொண்டு எல்லோரும் தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கொண்டே வந்தார்கள். இன்றும் அந்த வரி விதிக்கின்ற தன்மையை நான் கணித்துப் பார்க்கும்போது நிலத்தை உழுது பயிர் செய்வதற்கு வரி என்பது கேட்கக் கூடச் சகிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. ஒருவன் கடை வைத்து வானிகம் செய்கிறு. அதற்காக அவனுக்கு வரி இல்லை. அவனுக்கு எப்படி வரி விதிக்கப்படுகிறது? அவனுக்கு கிடைத்த வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்து வரி விதிக்கப்படுகிறது. அந்த வருமானத்திலே கூட 3,000, 4,000 வரை வரியில்லாத தொகை என்று கழித்து விட்டு அதற்குமேற்பட்ட தொகைக்குத் தான் வரி போடப்படுகின்றது. நிகர வருமானத்தை எடுப்பதற்கு எந்த எந்தச் செலவுகளையெல்லாம் அவன் செய்கிறான் என்பதையெல்லாம் கணித்து அதிலே இன்றியமையாத செலவுகள் என்றால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, இன்றியமையாத செலவுகள் அல்ல என்றால் அதை மறுத்துவிட்டு எப்படியோ இன்றியமையாத செலவுகள் முழுமையும் கணித்து அதைக் கழித்துவிட்டு, தள்ளி விட்டுத்தான் மிஞ்சுகிற நிகர வருமானத்திலே 3,000, 4,000 என்று வரியற்ற தொகையைக்கூடத் தள்ளிவிட்டு அதற்குமேற்பட்ட தொகைக்குத்தான் அவர்கள் வரி விதிக்கின்ற நிலைமையைக் காண்கிறோம். அங்கேகூட தொழில் உடைமைக்கு வரி கிடையாது. ஆனால் இங்கே நில உடைமைக்கு வரி இருக்கிறது. பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். அது உத்தியோகத்திலே நிர்வாக இயந்திரத்திலே ஏற்பட்ட கோளாறுகளாக இருக்கலாம். விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஐந்து சென்ட், ஏழு சென்ட் நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள் வக்கீல் வைத்து 100, 200 ரூபாய்வரை செலவழித்து கோர்ட்டுக்குச் செல்வதற்கு இயலாத நிலைமையிலே அவர்கள் கட்டிவிட்டுப் போகின்ற கண்ணராவியைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையிலே நாம் எத்தனையோ முறையிலே இதை அணுகிப் பார்த்தாலும், நிலத்திற்கு வரி விதிப்பது என்பது தீமைதான் என்பதை உணரலாம். இந்த நிலையிலே அவர்களுக்கு பிறபல உணவுப் பண்டங்கள், அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற மண்வெட்டி, உரங்கள் இவைகூடக் குறைந்த-நியாயமான விலையில் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் புரக் டூர்மெண்ட் பண்ணுவது மட்டும் அவர்களிடம்தான். பட்டா என்ன விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு விற்பனை மண்வெட்டி இப்போழுது 7 ரூபாய் வரையில் சென்றுவிட்டது. ஒரு ரூபாய் விற்பனை நெல் இப்போழுது எவ்வளவு தான் அதிகமாகப் பார்த்தாலும் பிளாக்கிளே நான்கு ரூபாய் தான்

8th November 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

விற்கிறது. அதுவும் மற்றவர்கள் விற்கிற விலைதான். ஆனால் அரசாங்கம் சொல்கிறபடி விவசாயிகள் குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் கணித்துப் பார்க்கின்றபொழுது விவசாயி முழுக்க முழுக்க இந்த தேசத்திலே விவசாயம் செய்வதை விட்டுவிட்டு எங்காவது போய்விடலாம் என்றுதான் எண்ணுகிறான். அவனுக்கு வேறு புகலிடம் இல்லை என்பதாலேதான் அவன் அதிலேயே தேங்கிக் கொண்டு கிடக்கிறான். அவனுக்கு வேறு புகலிடம் இருக்குமானால் அவன் இதைக் கட்டிக் கொண்டு அழ மாட்டான், வேறு கதையில்லாத நிலைமையிலேதான் அவன் இதிலேயே கிடக்கிறான் என்பதை நம்மிலே பலர் மிக நன்றாக உணர்வார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் 'ஆறில் ஒரு கடமை' 'ஆறில் ஒரு கடமை' என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது எல்லாம் வேறு வரிகள் கிடையாது. ஆறில் ஒரு கடமையென்று சொல்லக்கூடிய முறையிலேதான் ஒரு பாகம் கொடுப்பார்கள். ஆனால் வேறு வரிகள் ஏதும் கிடையா என்பதை பல்வேறு நூல்கள் மூலமும், அறநூல் இயற்றிய வள்ளுவன் மூலமாகவும் நாம் அறிவோம். ஆறில் ஒரு பங்கு அரசனுக்குப் போய்விட்டது. மீதியிருக்கின்ற ஐந்து பங்குகளைத்தான் எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கூறுகின்றபொழுது, தென்புவத்தான், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான். என்று ஐந்துபடக் கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆறில் ஒரு கடமை என்பதைத்தான் அன்று 'இறை' என்று சொல்வார்கள். அதைத்தான் கவன்மெண்ட் டாக்ஸ் என்று நாம் இன்று சொல்லுகிறோம். அப்பொழுது எல்லாம் இப்பொழுது இருக்கின்றமாதிரி டாக்ஸ் பலவகையாக இருந்ததில்லை. வேறு வகைகளிலேயும் கொடுத்தார்கள். அவையெல்லாம் ஊரிலே உள்ள குளம், ஏரி முதலிய துறைகளைப் பரிபாலிக்கிற வாரியங்களுக்கு சந்தாவைப் போலச் சில கட்டணங்கள். இப்பொழுது இன்ஷூரன்ஸ் என்று சொல்கிறோமே அதைப்போன்றவை அவை. அதையதைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக அவை இருந்தன.

இனி விஷயத்திற்கு வருகிறேன். நமது மாநிலத்தில் ஏற்கனவே இருந்த வரிக்குமேலே 1963-ல் 25 சதவிகிதம் உபரி வரி போட்டும், 1965-ல் இன்னும் அதிகமாக உபரி வரி போட்டும் வரியை ஆளும் கணத்தவர் உயர்த்தினார்கள். நான் அப்பொழுது அது வேண்டாமென்று சொன்னேன். நான் அப்பொழுது சொன்னது பலருக்கு வருத்தமாக இருந்திருக்கு. "வரியை உயர்த்துகின்ற இந்த மசோதா சட்டசபையிலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற நேரத்திலே சட்டசபையிலே இருப்பது கூடப் பாவம் என்று கருதி வெளியேறுகிறோம்" என்று சொல்லிவிட்டு வெளி நடப்புச் செய்தோம். நான் அன்று சொன்னது எவ்வளவு நியாயம் என்பதையும், எவ்வளவு மனம் நொந்து அன்று கூறினேன் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்குங்கள், இன்று ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது 25 சதவிகிதத்தான் நீக்கப்படுகின்றது. இன்னும் முழு வரியும் அதாவது 125 சதவிகிதம் வரியும் அப்படியேதான் இருக்கின்றது. இதை முழுவதையும் எடுக்கவேண்டும் என்று

[திரு. சா. கணேசன்] [8th November 1966]

தான் எல்லோரும் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் எடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்லலாம். எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் சொல்வதற்குத்தான் வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால் ஆளுங்கட்சி, அதாவது ஆளுகின்றவர்களுக்கு சொல்வதற்கு வேலையில்லை. செய்து காட்ட வேண்டிய கடமையும், உரிமையும், வசதியும், வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. அவர்கள் செய்தபிறகு அதைப்பற்றி மற்றவர்கள் பாராட்டியோ அல்லது குறைபாட்டைப்பற்றியோ சொல்லாம். இதை எலக்ஷன் ஸ்டண்ட் என்று சொன்னால் கோபம் வரும். அப்படிச் சொல்லவேண்டாம். எலக்ஷனில் தங்கட்கு ஓட்டுக் கிடைக்காமல் போய்விடக்கூடாது என்ற அக்கறையினால், அச்சத்தினால்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் தவறு என்ன? ஏன் முழுவதையும் நீக்கக்கூடாது? இதை எல்லாக் கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்டாயிற்று. பிறகு ஏன் தங்க வேண்டும்? அப்படியில்லாமல் இதற்கு ஒரு ஆய்வு, கணிப்பு எதற்கு என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதனால் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை எப்படி ஈடுகட்டுவது என்பதைப் பரிசீலிப்பதற்கு வேண்டுமானால் ஆய்வுக் குழு வைத்துக் கொள்ளலாம். நான் இதை நல்ல எண்ணத்தோடு கூறுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன். நிலவரியை ஒழிக்கவேண்டுமென்பதிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே முழு ஒருமைப்பாடு இருக்கிறது. ஆகவே ஏன் காலந்தாழ்த்தி நிறைவேற்றவேண்டும்? பதுவிலக்கை ஒழிப்பதற்கு என்ன வழிகளைச் செய்தோம்? ஏன், இப்பொழுது விற்பனை வரி என்னும் காமதேனு ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அதைச் செம்மையாகப் பேணினால் வருமானம் பெருகுமே? எனவே ஆய்வுக் குழு போட்டுக் காலத்தையும், பணத்தையும் விரயம் செய்யாமல் நிலவரியை முழுவதும் ஒழிக்கவேண்டுமென்பதை நாம் ஒருமுகமாக ஏற்று வரவேற்று, பேசுவதற்கு நேரமின்மையினாலே நான் இத்துடன் நிறுத்திக்கொண்டு இதன் மூலமாக தமிழ்நாடு எல்லா வழிகளிலும் முன்னிற்பதைப்போன்று, இதிலும், இந்தச் சட்டசபையின் இறுதிக் கூட்டத்திலே புனிதமான இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தன்னுடைய சட்டசபையை பெருமையோடு முடித்துக்கொண்டது என்ற பாராட்டையடைய சபை ஒருமனமாக இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமையும் ஆதரிப்பதற்கு இல்லை. இந்தத் தீர்மானம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது நேற்று முன்தினம் முதலமைச்சர் அவர்களால் வெளியிடப்பெற்ற நிலவரி ரத்து செய்யும் விஷயத்தின் யோசனைகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். அரசாங்கத்தின் கருத்தில் நீண்ட நாளாக இருந்த ஒன்றினே வைத்துக் காண்கிற போது, நிலவரி சம்பந்தப்பட்ட, நிலத்தை ஒட்டியுள்ள பல்வேறு வரிகளையும் ரத்து செய்து விடவேண்டும் என்று கோருகிற இந்தத் தீர்மானத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. இது எந்த அளவில் நியாயம் என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

8th November 1966] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அன்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போதும், மதிப்பிற்குரிய நண்பர் கணேசன் அவர்கள் பேசும்போதும் இதுபற்றி அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதைப்பற்றி உளமற வரவேற்று; மகிழ்ச்சி கொள்கிறார்கள் என்று முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. அரசாங்கம் இதை தன்னுடைய சாதனையாக—ஒரு பெரிய காரியத்தைச் சாதித்துவிடுகிற பெருமையை விசேஷமாக எடுத்துக்கொண்டுவிடப் போகிறதே என்கிற ஒரு ஆத்திரம் மறைமுகமாக அவர்களது வார்த்தையில் தொனித்துக் கொண்டிருந்ததைத்தான் என்னால் காண முடிகிறது. என்னென்றால் காரைக்குடியில் கூடிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகுதான்—இதுபோன்ற ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே இவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். காரைக்குடியில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பியிருக்க முடியாது என்று ஊகிக்கிறேன். நிச்சயமாக அது இங்கே தெளிவுபடுத்தப்படும் விட்டது. காரைக்குடியில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியவுடன்—அங்கே விஜயம் செய்திருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு இதைச் செயல்படுத்த முன்வருவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி இருக்க இப்போது புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம் எதற்கு? இந்தத் தீர்மானத்தில் நில வரியை மட்டும் எடுத்துவிடுவதோடு அமையவில்லை. பாசன வரிகள், நீர்நிலைகளைப் பராமரிப்பதற்கான வரிகள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கான வரிகள் ஆகிய எல்லா இனங்களுமே எடுத்துவிட வேண்டும் என்பதாக இன்னொரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தால்—அரசாங்கம் நிலவரியை எடுப்பதன் மூலம் மக்களுக்கு ஒன்றும் பெரிதாகச் செய்துவிடவில்லை. அது சம்பந்தப்பட்ட எல்லா வரிகளையுமே நாங்கள் எடுங்கள் என்று சொன்னோம், அவர்கள் ஏற்க வில்லை என்பதாக தங்களுக்குச் சாதகமாக மக்களிடத்தில் ஓர் அதிருப்தியை வளர்க்கப்பயன்படுமே தவிர, அந்தத் தீர்மானம் காரிய சாத்தியமானதா என்றால் இல்லை. தேர்தலை ஒட்டித்தான் இந்த எண்ணம் பிறந்தது என்பதை விட விவசாயிகளுக்கு இதனால் நன்மை ஏற்படுமா, படாதா என்று எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் ஒன்றாக இருக்கும். தேர்தலுக்காக இந்த மாதிரியான எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று பேசுவது முற்றிலும் பொருத்தமாக எனக்குப் படவில்லை. காங்கிரஸ் கொள்கையில் பல ஆண்டுகளாகவே இது இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கடந்த காலங்களில் நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் காங்கிரஸ் கமிட்டி ஏற்படுத்திக்கொண்ட திட்டங்கள், செயல்முறைகள்—இவைகளைப் பற்றி ‘அ-அ’, ‘ஆ-வன்னு’ கூடத் தெரியாத ஒருவர் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கொள்கைத் திட்டங்களைப் பற்றி ஆத்திரத்துடன் பேசியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் நான் பார்த்தேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [8th November 1966]

ஆனால், 1931-ஆம் ஆண்டு கராச்சியில் கூடிய காங்கிரஸில்தான் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வந்தால் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு அமைக்கப்படவேண்டும், மனித சுதந்திரம் எவ்வாறு வரையறை செய்யப்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் விரிவான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. காங்கிரஸ் சரித்திரத்தின் முதலாவது பாகம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவருக்கு நன்கு தெரியும். மற்றவர்களும் படித்திருப்பார்கள். எண்ணூறு பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகத்தில் கராச்சி தீர்மானம் பற்றி பல பாகங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் காங்கிரஸ் கொள்கைகள் நன்கு விளக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 1930-இல் சட்ட மறுப்புப் போராட்டத்தைத் துவக்குவதற்கு முன்னால் லார்டு இர்வின் வைசிராயாக இருந்தார். ஜெர்மானிய நிருபர் என்று நினைக்கிறேன்—ரெஜினால்ட் வசம் 11 நிபந்தனைகள் அடங்கிய குறிப்பை மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் வைசிராய்க்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதில் காந்திஜி குறிப்பிட்டிருந்த இரண்டாவது நிபந்தனையே நில வரியைப் பாதியாகவாவது குறைக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே, நில வரியை அடியோடு ரத்து செய்துவிட வேண்டும் என்கிற கொள்கை காங்கிரஸ் வரலாற்றில் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை இவைகளில் இருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இது தேர்தலுக்காக அமைந்த ஒன்று அல்ல.

அதே சமயம் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு தீர்ப்பாசன உத்தரவாதம் அளிக்க பாசன ஆதாரங்களை தொடர்ந்து எப்போதும் பராமரிப்புச் செய்து கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலம் என்றால் எல்லாம் நிலம் தான். பல்வேறு வகையாக பாசன வசதியைக்கொண்டே அவை அமைகின்றன. பாசன வசதியுள்ளது நன்செய்யாகிறது. பாசன வசதி இல்லாத இடம் புன்செய்யாகிறது. சொந்தத்தில் பம்பு செட்டு வைத்துப் பாசன வசதியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தால் அந்த நிலம் ஏக்கரா ஆறாயிரம் ரூபாய். பம்பு செட்டு இல்லாத நிலம் ஆயிரம் ரூபாய். இந்த இரண்டு வகை நிலத்திற்கும் நிலவரி இல்லை. ஒன்று பம்பு செட்டு இல்லாத நிலம். இன்னொன்றுக்கு அரசாங்கம் பம்பு செட்டு அமைத்துக்கொடுக்க வில்லை. ஆனால், எங்கெங்கே பாசனத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, பாசனத்திற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளித்து, தீர்நிலைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்திக்கொண்டு வருகிறதோ, அங்கு தீர் வரிகள் முதலியன இருக்கும். நில வரி என்று சொல்கிறபோது எல்லா நிலங்களுக்கும் நஞ்சையோ, புஞ்சையோ, தோட்டக்கால் நிலங்களோ—எல்லாவற்றின் மீதும் போடப்பட்டு வந்த நிலவரி—தன் தீர்வை—ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நாம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தீர்மானம்.

நிலவரியை ரத்து செய்வதனால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை நேரிடையாக தானியக் கொள்முதல் செய்வதனால் ஓரளவு சமாளித்துக் கொள்ளலாம் என்பதாகத்தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமாதானம் சொன்னார்கள். உடனே அவ்வாறு செய்வது நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இதுவரை கிடைத்து வந்த வருமானத்தை சர்க்கார் அடையப் பார்க்கிறது என்பதாக வாதம் செய்யப்படுகிறது. அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யவில்லை என்றால்

8th November 1966] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அரசாங்கத்தின் ஏஜெண்டுகள் இருந்து செய்கிறார்கள். அந்த ஏஜெண்டுகளுக்கு அவர்கள் கொள்முதல் செய்கிற அளவுக்கு ஏற்ற கமிஷன் ஒதுக்கப்படுகிறது. நிலச்சுவாந்தாருக்கும் இல்லாது, அரசாங்கத்திற்கும் இல்லாது இடையில் சிலர் ஏஜெண்டுகளாக இருந்து பெறுகிற கமிஷன் அரசாங்கத்திற்கு மிச்சமாகும்படி அரசாங்கமே நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்வதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? இதன் மூலமாகவும் நமக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை ஓரளவு சமாளித்துக்கொள்ளலாம். சர்க்கார் ஒரு நல்ல காரியத்தைத் துணிச்சலாகச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறபோது பல பிரச்சினைகளோடு அதை சிக்கவைத்துக் குழப்பி வாதங்கள் செய்வது நல்லதல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. நிலப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் நிலவரியை எடுத்துவிடுவது மட்டும் அல்ல, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் நாம் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற அளவில் போதாது. இன்னும் முழு அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருப்பவர்கள், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், விவசாய அதிகாரிகள் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தாக வேண்டும்.

ஸ்தலத்தில் உள்ள விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக என்றிருக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் தவிர இன்னும் சில பேர்களை, விவசாயிகளைக் கொண்ட குழுக்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். ப்ளாக் அளவில் அந்தக் குழுக்கள் இருக்கவேண்டும். அந்தக் குழுக்களுக்கு அந்தப் ப்ளாக் லெவலில் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள், தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அதைத் தான் நானும் கூட காரைக்குடியில் பேசினேன். கர்ணத்திற்குத் தான் இன்றையதினம் புறம்போக்கு நிலங்கள் தெரியும். மற்ற அதிகாரிகளுக்குக் கூட தெரியாது. ஆனால், இந்தக் குழுவில் உள்ளவர்கள் எல்லாப் புறம்போக்கு நிலங்களையும் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த நிலத்தில் என்ன விருத்தி செய்யமுடியும், எங்கெங்கு கிணறுகள் வெட்டவேண்டும், எங்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு சாத்தியம் இருக்கிறது, எப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற யோசனைகளை அவர்கள் மூலம் அதிகாரிகள் தெரிந்து கொண்டு அதை நிறைவேற்ற அதிகாரிகள் இருக்கவேண்டுமே தவிர அதிகாரிகள் மட்டும் யோசனை சொல்லி அதை நிறைவேற்றும்படியான ஏற்பாடுகள் சாத்தியம் அல்ல, அது நல்ல பலனையும் அளிக்காது என்றெல்லாம் தீர்மானத்தின் கருத்து குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஓரளவு அந்தக் குழுவிற்கு அதிகாரிகள், என்ஜினியர்கள் அதற்கான சாதனங்கள் இவற்றை எல்லாம் கூடக் கொடுத்து விவசாய அபிவிருத்தியை அதிகமாகச் செய்வதற்கான வழிவகைகளில் உதவி புரியக் கூடிய வகையில் சக்தி வாய்ந்த ஒரு குழுவாக அது இருக்கவேண்டும் என்று அத்தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு தீர்மானங்கள் அதைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது கூட ப்ளாக்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [8th November 1966]

அளவில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கென ஒரு குழு அமைக்கப் போவதாகவும் அது ஸ்டார்ச்சுட்டரி கமிட்டியாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட இலாகாவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது எனவும் தெரிகிறது. அப்படி அது ஸ்டார்ச்சுட்டரி கமிட்டியாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. அதற்கான விதிகள் வகுக்கும்போது எந்த நோக்கத்தோடு இந்தக் குழுக்கள் அமைய வேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுகூலமாக விதிகள் அமைந்திருக்கவேண்டும். விதிகள் அதற்கு இடையூறாக இருந்தால் பலனில்லை.

ஆகவே, இந்த நிலவரியை நீக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக என்று அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய உதவிகளையும் வைத்துக் கொண்டு அப்படி உதவி கொடுக்கும்போது சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு எல்லாம் கடன் வசதிகள், பம்ப் செட்கள் கொடுப்பது, புதுக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் அல்லது கடன் அளிப்பது இவை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சிறிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு முதல் சலுகை கிடைக்க வேண்டும். மூன்று ஏக்கர் அல்லது அதற்குக் கீழ் இருப்பவர்களுக்கு முதலில் உதவி, ஐந்து ஏக்கர் இருப்பவர்களுக்கு அடுத்த படியாக உதவி, அதற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு மூன்றாவதாக உதவி என்று அந்த வகையில் எல்லோருக்கும் அந்த அனுகூலங்கள் கிடைக்கக் கூடிய அளவில் வழிவகை செய்யப்படவேண்டும். அதற்கு அப்படிப்பட்ட கமிட்டிகள் இருந்தால்தான் இவற்றை யெல்லாம் சரிவரச் செய்ய முடியும். அப்படி சின்னஞ்சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு தங்கள் நிலங்களை விருத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படவேண்டும். சீர்திருந்திய முறையில் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் கொஞ்சம் வசதி உள்ளவர்கள் தான் கிணறுகள் வெட்டிக் கொள்ளவோ அல்லது பம்ப் செட்ஸ் வைத்துக் கொள்ளவோ சிக்கிரமாக அந்த அனுகூலத்தைப் பெற சக்தி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றுள்ள பல லட்சக் கணக்கான பட்டாதாரர்கள் சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள்தான். அவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குமெல்லாம் முதல் சலுகை அளித்து அவர்களின் நிலங்கள் எல்லாம் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டத்தில் பயனடையும் படி கொண்டுவர ஒரு உந்துதல் ஏற்பட்டால்தான் அந்த நிலங்களில் லளர்ச்சி காண முடியும்.

இப்போது கிராமங்களில் பார்க்கிறோம், பண வசதி உள்ளவர்களின் நிலங்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 20, 25 மூட்டை விளைச்சல் காண்கிறது, பண வசதி இல்லாதவர்கள் விவசாயம் செய்யும்போது ஏக்கருக்கு 9, 10 மூட்டைதான் காண்கிறது. இந்த அளவில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு பத்து மூட்டை அளவில் தேசிய நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையில் வசதி இல்லாதவர்களுக்கு வசதிகள் எல்லாம் அளிக்கப்பட்டுவிட்டால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய முடியும். நிலவரியை எடுத்துவிடுவது என்பது அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் நீண்ட நாட்களாக உள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதோடு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும்

8th November 1966] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இது ஒரு ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்றுதான் காரைக்குடியில் இந்தத் தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இப்போதே அதை அமலுக்குக் கொண்டு வந்தால் என்ன என்று கேட்டார்கள். அதற்கான பதிலை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள். அது உடனே உத்தரவு போடக்கூடிய விஷயமல்ல. சட்டபூர்வமான பிரச்சனைகள், நிர்வாகப் பிரச்சனைகள் இவற்றில் உள்ள கஷ்டங்கள், எப்போது இதை அமலுக்குக் கொண்டு வரலாம், நிர்வாக முறையை எப்படி மாற்றி யமைப்பது என்பது போன்ற பல பிரச்சனைகள் பற்றி தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட விஷயங்களை எல்லாம் செய்தார்கள் என்று புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இங்கு சொன்னார்கள். அவர்கள் பேச்சில் அவர்களுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கையிருக்கிறது. அப்படியிருக்க முதல் அமைச்சர் அவர்களின் வாக்குறுதியை தேர்தல் நடந்த பின் நிறைவேற்றமல் விட்டு விடுவார்களோ என்ற கருத்துடன் முரணாகப் பேசுவது போல் வாதங்களில் தொனிக்கிறது. அது நியாயமா? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எந்தத் திட்டத்தையாவது நிறைவேற்றி கிறேன் என்று சொன்னதை நிறைவேற்றமல் விட்டிருக்கிறார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மூன்று பொதுத் தேர்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. நான்காவது தேர்தல் வர இருக்கிறது. காங்கிரஸ் மூன்று பொதுத் தேர்தல் களின்போது தேர்தல் பிரகடனங்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. அவற்றை வெளியிடுகிறபோது காங்கிரசின் கொள்கை என்ன என்பதை அப்பிரகடனங்களில் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சீர்தூக்கிப் பாருங்கள். செய்ய முடியாததை தேர்தல் பிரகடனத்தில் காங்கிரஸ் சொன்னதில்லை. தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் ஏதாவது சில செய்ய முடியாமல் இருக்குமோ என்பது எனக்கே சந்தேகமாகயிருக்கிறது. வாக்குகளைப் பெற வேண்டும் என்ற உத்தேசத்தோடு தேர்தல் பிரகடனத்தில் ஆசைவார்த்தைகள் காட்டி தேர்தல் பிரகடனத்தை கடந்த மூன்று தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் வெளியிட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, நல்லெண்ணத் தோடு கொண்டுவரப்படுகிற இந்த முயற்சிக்கு அனைவரும் ஆதரவு அளிக்கவேண்டும். சோதனை பார்க்கக்கூடிய வகையில் தீர்மானங்களைக் கொடுத்து இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சுமுகமான நிலைக்கு மாறான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், நான் இந்த மன்றத்தில் முதல் நாள் நிலவரி ரத்து பற்றி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தேன், அதனால் நிலைமை மாற வில்லை, எப்படியும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்த விரும்பு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th November 1966]

கிறேன் என்று கூறினார்கள். ஆனால் நான் உணர்வது, நான் எடுத்துக் காட்டுவது என்னவென்றால், இந்த நிலவரியை ரத்து செய்வோம் என்று முடிவு செய்தது ஒன்று. அறிக்கையை இங்கு சமர்ப்பிப்பது தெரியாமல் இருக்கலாம் அவர்களுக்கு. நிலவரியை ரத்து செய்வது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். அவர்கள் தீர்மானத்தை முன்னதாகவே கொண்டு வந்தது மாதிரியும் நான் இப்போது ஒரு முடிவு தெரிவித்ததாகவும் அதனால் நிலைமை மாறவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. நிலவரி ரத்து பற்றி அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறது என்று தெரிந்து கொண்டுதான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால், இது வரையில் இந்த மன்றத்தில் இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானம் வந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். ஏன் தீர்மானம் கொண்டு வரக் கூடாது? பல தீர்மானங்கள் வருகின்றன நான் அலிபிஷியல் டேஸ் அன்று. அப்போது இப்படி தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடாதா? (ஒரு அங்கத்தினர் : கட் மோஷன் வந்திருக்கிறது.) அது பிரயோஜனமில்லை. நான்—அலிபிஷியல் டேஸ் அன்று எத்தனையோ விதமான தீர்மானங்கள் எல்லாம் வருகின்றன. இதற்கு முன் கொண்டு வர சதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினருக்குத்தான் தோன்றியதா? அல்லது தி.மு.க. அங்கத்தினருக்குத் தான் தோன்றியதா? நான் கொண்டு வந்ததினால்தான் இத்தீர்மானம் வந்தது. நிலவரி பற்றி சொல்வது என்றால் கார்த்தியடிகள் இர்வினுக்கு எழுதிய கடிதம் பற்றி திரு. கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முன் ரொம்ப நாட்களாகவே நிலவரியைச் சீர்ப்படுத்தப்படவேண்டும், அது சரியாக இல்லை என்ற கருத்து வெள்ளைக்காரன் அட்சிக்காலத்தில், அன்னிய அட்சிக் காலத்திலேயே இருந்தது. லார்ட் கர்ஸனே கூட அதுபற்றி சிந்தித்தார்கள் என்று தெரிகிறது. நேற்றல்ல, இன்றல்ல, வெள்ளைக்காரன் அட்சிக்கு முன்னரே கூட நிலவரி இருந்திருக்கிறது. இதைச் சீர்ப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்திருக்கிறது. ஆனால், நிலவரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தது அல்ல. நாங்கள் ஒரு படி மேலேயே போகிறோம் என்று இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. நான் சென்ற ஆண்டிலே நிலவரி சர்சார்ஜை உயர்த்துவது பற்றிய மசோதாவைக் கொண்டுவந்தபோதே கூறினேன்; இந்த நிலவரி அமைப்பு சரியாக இல்லை, இதைச் சீராக அமைக்கவேண்டும் ராஷனலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்று கூறினேன். நிலவரி அமைப்பு மட்டுமல்ல, தண்ணீர் வரியும் சரி, ஸ்கல ஸ்தாபன வரியும் சரி, எல்லாவற்றையும் ராஷனலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்று அப்போதே சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள், சர்சார்ஜ் எம்ர்ஜென்ஸிக்காக என்றுதான் சொன்னேன் என்று. அவர்கள் சொன்னது ஒரு கருத்து. இன்னும் சில எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அப்படிக் கொண்டு வந்ததை இப்போது எடுப்பானேன் என்று. எம்ர்ஜென்ஸிக்காகக் கொண்டு வந்தது, ஒன்றும் பிரமாதம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

8th November 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நாங்கள் ஏதோ விளம்பரம் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். யார் விளம்பரம் செய்கிறார்கள்? செய்வதைப் பாராட்டுகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள். நாங்கள் செய்வதைச் சொல்லுகிறோம். மக்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள். விளம்பரம், விளம்பரம் என்று அவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சல் மாதிரி இருக்கிறது. நல்லது செய்வதை நான்கு பேர்கள் பாராட்டினால் அதற்கு நான் என்ன செய்வது? நல்லது செய்ததுதான் தப்பு. விளம்பரம் என்ன செய்கிறோம்? விளம்பரம் ஒன்றும் இல்லை.

நிலவரி என்பது நில உடைமைக்கு வரி. பெரும்பாலும் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சிறிய விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர்களும், அதற்கு உட்பட்டும் வைத்திருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் 100-க்கு 90-95 வீதம் வந்து விடுகிறது. அவர்கள், நெல் விலை உயர்ந்த போதிலும் நிலவரி கொடுக்க கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு நிலவரியை எடுத்துவிடவேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் இருந்து வருகிறது. அப்படி எடுத்து விடுவது என்றால், மொத்தமும் நிலவரியில் வராது. ஆனால், நிலவரியை முன்னரேயே எடுத்திருக்கக் கூடாதா என்றால் ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். மது விலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால் ஏற்பட்ட வருவாய் நஷ்டத்தை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்து சரிக்கட்டி வருகிறோம். செலவு முன் மாதிரியாகவா இருக்கிறது? வருவாய் 158 கோடி என்றால், 158 கோடி செலவு ஆகிறது. முன்பு என்ன செலவு இருந்தது; இப்போது என்ன செலவு ஆகிறது? செலவுக்குத்தகுந்தபடி வருவாய் தேடித்தானே ஆகவேண்டும்? நிலவரி நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. அதைச் சீராக அமைக்கவேண்டும். நில வரியை எடுத்து விட்டு வேறு அமைப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும். பரிசீலனை எதற்காக என்று கேட்கிறார்கள். எவ்வளவோ சிக்கல்கள் நீண்ட காலமாக இருக்கின்றன.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். புலவர், அவர்களுடைய தீர்மானத்தில் இருக்கிற மாதிரி எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தண்ணீருக்கு வரி என்றால், ஒரு தண்ணீர் திட்டத்தை ஒரு கோடி ரூபாய் செய்து, 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால், அது பொது மக்கள் பணம். அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து குறிப்பிட்ட லட்சம் ஏக்கர், 50,000 ஏக்கர் நிலச் சொந்தக் காரர்கள்தான் பலன் அடைவார்கள். அப்படிப் பலன் அடைகிறார்கள் என்றால், தண்ணீர் வசதி கிடைத்ததால் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்ய முடிகிறது. அதோடு கூட அவர்களுக்கு உடைமையாக இருக்கிற நிலங்களின் மதிப்பு அதிகப்படுகிறது. மதிப்பு 5-10 மடங்கு அதிகப்படுகிறது. கீழ் பவானித் திட்டப் பகுதியில் முன்பு நிலத்தின் விலை என்ன இருந்தது, இப்போது என்ன விலை என்று கோயம்புத்தூரிலிருந்து வரும் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள், ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். பொது மக்களுடைய பணத்தைச் செலவு செய்து, அதனால் ஒரு சில நிலச்சொந்தக்காரர்கள் பலன் அடை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th November 1966]

கிரூர்கள் என்றால், அதற்கு ஏற்பட்ட செலவில் ஒரு பகுதியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவது நியாயம் இல்லை என்று எப்படிச் சொல்லலாம்? ஒரு சிலருக்கு மாத்திரம் அனுகூலம் செய்வது சோஷலிசம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் கணேசன் அவர்களுக்கு சோஷலிசம் என்றாலேயே கோபம் வரலாம். சோஷலிசம் இல்லை என்றால் இல்லாமல் போகட்டும் என்று சொல்லலாம். யார் விசேஷ பலனை அடைகிறார்களோ அவர்கள் அதற்கு ஏற்பட்ட செலவில் ஒரு பகுதியை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிற கொள்கை. அது தான் நீர் வரி.

அதற்கு அடுத்து ஸ்தல ஸ்தாபன வரி இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன வரியையும் எடுத்து விட்டால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எப்படி நடப்பது? அவர்களுடைய வருவாய்க்கு என்ன வழி? நிலவரியை கலெக்ட் செய்வதில்லை என்று சொல்லலாம். அரசாங்கம் அதைப் பற்றி முடிவு எடுத்து பரிசீலனை செய்ய முற்பட்டிருக்கிறது. நிலவுடைமைக்கு உள்ள வரியை எடுத்து விடலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. பிறகு நீர் வரியையும் போட முடியாது. ஏன் என்றால், அது அசல் நிலவரியைப் பொறுத்து இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன வரியும் போட முடியாது. நில வரியை அப்படியே எடுத்து விட்டால் ஸ்தல ஸ்தாபன வரி வருலிக்க முடியாது, தண்ணீர் தீர்வை வருலிக்க முடியாது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு இந்த வருவாய் போய் விட்டது என்றால், கிராமங்களுக்கு வேண்டியதை வேறு எவ்வாறு செய்ய முடியும்? நாம் வசதியைச் செய்து கொடுக்கிறோம். அதற்கு வரி போடுகிறோம். சில சரீவில் செய்துகிறோம், அதற்கு வரி போடுகிறோம். அது ஒரு வகை நிலத்திற்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அதற்காக ஒரு வரி என்று சொல்லுவது கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். அதுதான் நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லி வந்தது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் காந்தியடிகள் இர்விலுக்கு எழுதியதைக் குறிப்பிட்டார்கள். நில வரியில் குறைந்தபட்சம் பாதியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். காந்தியடிகள் மிகவும் தீர்க்கதரிசி. அப்போது நிலவரி குறைவாகத்தான் இருந்தது. ஸ்தல ஸ்தாபன வரி, கல்வி வரி எல்லாம் சேர்த்தே கொஞ்சமாகத்தான் இருந்தது. இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் ரத்து செய்யப்போவது பாதிதான் ஆகிறது. மற்ற பகுதி நில வரி அல்ல. நிலத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெறுகின்றவர்கள் அந்த வசதிகளுக்காகக் கொடுக்கிற வீதம் தான். அந்த அடிப்படையில்தான் அரசாங்கம் இன்றைக்கு பரிசீலனை செய்ய முற்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு இந்த அசல் நிலவரியை எடுத்து விடுவது என்றாலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எடுத்து விட்டிருக்கலாமே, அப்போதெல்லாம் ஆட்சேபித்தார்களே, வரி உயர்வை ஆதரித்துப் பேசினார்களே என்று சொன்னார்கள். வரியை விதிக்கிறோம் என்றால் ஆதரித்துத்தான் ஆகவேண்டும். வரி விதிக்கிறோம், மக்களிடத்திலிருந்து பெறுகிறோம் என்றால், அதற்கு நியாயம் இருக்கிறது என்று தான் செய்கிறோம். அதனால் ஆதரித்துத்தான் பேசவேண்டும். ஆனால் இப்போது இந்த அசல்

8th November 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நிலவரியை எடுத்து விடலாம் என்று இருக்கிறது. நவம்பர் மாதத்தில் சட்ட மன்றத்தில் சொன்னது நிலவரியை ராஷனலைச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான். அதேமாதிரித்தான் ஸ்தல ஸ்தாபன வரியும். நிலவரி எவ்வளவோ அந்த வரியின் பேரில் ரூபாய்க்கு இவ்வளவு என்று போடப்படுகிறது. அது அவ்வளவு க்ஷேட்டிபிள் என்று சொல்ல முடியாது. அதையும் ராஷனலைச் செய்யவேண்டும். இதையெல்லாம் ராஷனலைச் செய்யும் முறையில் நிலவரியை எடுத்து விடுவது என்பது முடிவு. ஆனால், நில வரியை எடுத்து விட்டால் வருவாய் குறைகிறது. வரவு-செலவுத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். திடீரென்று வருவாயில் துண்டு விழுந்தால் சமாளிப்பது கஷ்டமாக இருக்கும்; திட்டம் பாதிக்கப்படும். அதற்காகத்தான் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவத்தில் இன்று உள்ள நிலைமையில், உணவு நிலைமையை நாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்ததிலே ஓரளவு கட்டுப் பாடு அவசியம், விவசாயப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில், முக்கியமாக உணவுத் தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில் தானியங்களின் மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது அவசியம். அதுதான் இப்போது உள்ள நிலைமையைச் சீர்படுத்தும் என்று எண்ணுகிறோம். இப்போது ஓரளவு ப்ரொக்யூர் செய்கிறோம். இந்த மன்றத்திலே சில அங்கத்தினர்கள் ப்ரொக்யூர்மென்ட் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். சர்ப்ளஸாக உள்ளதை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். சர்க்காருக்குக் கொடுத்தாலும் நியாயமான விலை, கட்டுப்பாடு ஆகும் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் ஏன் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள்? சிலர் மார்க்கெட்டில் அதிகமாக விலை இருக்கிறது என்று தயங்குகிறார்கள்.

அப்படி மார்க்கெட்டில் அதிக விலை விற்பதாக இருந்தால், கொள்முதலுக்குக் கொடுப்பதற்குக் கஷ்டப்படுகிறது. மார்க் கெட்டில் விட்டுவிட்டால் அது எங்கேயோ போய்விடுகிறது. 1964-ம் ஆண்டில் இம்மாதிரி நடைபெற்றது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதற்குத்தான் ஸ்டேப்டிரேடிங், விவசாயப் பொருள்களில் அரசாங்கம் மொத்த வியாபாரம் செய்யவேண்டியது அவசியமாகிறது. அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இன்றைக்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் அதிலே இப்பொழுது சாதாரணமாக வியாபாரிகள் மார்க்ஜின் வைக்கிறார்கள். அதிக லாபம் வைக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இல்லாமல் ஒரு சிறிய மார்க்ஜின் வைத்தால்கூட, நிலவரி ரத்து செய்வதிலே துண்டு விழுவதை சரிக் கட்டி விடலாம் என்ற ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டுதான் இன்று நிலவரியை ரத்து செய்ய முடிவு செய்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சிகள் சொல்வதற்காக இல்லை, எதிர்க் கட்சியினர் அப்படித்தான் சொல்வார்கள். எதிர்க்கட்சி என்று சொல்கிற தோரணையில் இங்கு அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க லாமே தவிர. இது காரிய சாத்தியம் இல்லை. இதையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து செய்யவேண்டும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th November 1966]

வருகிற பசலி என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் தெரிவித்த அறிக்கையில் வருகிற பசலி என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அடுத்த ஜூலை முதல் தேதிக்குள்ளே பரிசீலனை பெல்லாம் முடிந்து, இந்த நிலவரி ரத்து அமலுக்கு வரும். அதற்குள்ளே எப்படியெல்லாம் செய்யலாம், எப்படியெல்லாம் செய்தால் இது சீராக அமையும் என்பதை முடிவு செய்து, ஜூலை முதல் தேதி பிறக்கிற பசலி ஆரம்பத்திலிருந்து இது அமலுக்கு வரும் என்று நான் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் சொன்னார், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சொன்னார்கள், அப்படிச் சொன்னார்கள், இப்படிச் சொன்னார்கள், அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்கள் சொன்னார்கள், பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள், அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் எதைச் சொன்னார்கள்? அவர்கள் அசல் நிலவரிதான் போகக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் அரசாங்கமும் பரிசீலனை செய்கிறது. அவர்கள் தெரிந்து சொன்னார்கள். இது அமலுக்கு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அடுத்த ஜூலை மாதம் அமலுக்கு வரும் என்றுதான் அவர்களும் சொன்னார்கள். அதைத்தான் நானும் இங்கே என்னுடைய அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆகையினால் தொடர்ந்து அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தும், பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அசல் நிலவரியை எடுத்துவிடுவது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முடிவு. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய பரிசீலனை நடக்கும். அடுத்த ஜூலை மாதம் முதல் தேதி முதற்கொண்டு இதை அமலுக்குக் கொண்டு வரக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, கனம் உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின்மீது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஒருவரும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த நேரம் பார்த்து கொண்டுவந்தானே என்ற கவலைதான் அவர்களுக்கு இருக்கிறதே தவிர, இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய உள் நோக்கத்தை அவர்கள் மறுக்கவில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : இரண்டு தரப்பிலும் ஒருவருக்கொருவர் இம்மாதிரி சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யாருக்கு அந்தக் கவலை இருக்கிறது என்று அவர்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்தத் தீர்மானம் எந்த நேரத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. நாங்கள் காரைக்குடி தீர்மானம் போட்ட பிறகுதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது என்று

8th November 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

சொன்னார்கள். காரைக்குடி தீர்மானம் எப்படி வந்தது? காரைக்குடி தீர்மானம் வந்த பிறகுதான் இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 5—3—1966 வரை என்ன சொன்னார்கள்? இது அக்கிரமமான வரி, அநியாயமான வரி என்று கூறுவது பொருந்தாது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். அது அக்கிரமமான வரி, அநியாயமான வரி என்று கூறுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: 5—3—1966 வரையில் சொன்னார்கள், இப்பொழுதும் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்கள், காரைக்குடியில், நிலவரியை எடுத்துவிடுவது என்று காங்கிரஸ் கட்சி போட்ட தீர்மானத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். 1967-ல் வேட்டுக்களை மனதில் வைத்து இந்தச் சபையிலே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று என்னைச் சொல்கிறார்கள். காரைக்குடியில் இந்தத் தீர்மானம் எப்படி வந்தது? நாங்கள் திரும்ப திரும்ப சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். காரைக்குடியில் அதற்குப் பிறகு இந்தத் தீர்மானம் வந்தது. இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் தொடர்ந்து நிலவரி நீக்கம் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். தீர்மானம் மூலம் கொண்டு வந்து சொன்னால் தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஒத்துக் கொள்வார்களா? இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினர்களால் எடுத்துக் கூறப்படுகிற கோரிக்கையை, நியாயமான கோரிக்கையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? தீர்மானம் மூலம் தான் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கை வரவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால், அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை நாங்கள் முன்பே கொண்டுவந்திருப்போம். இந்த மன்றத்து நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். இந்த ஐந்தாண்டு காலமாக இப்படிப்பட்ட நிலவரி நீக்கம் வேண்டும் என்று நாங்கள் மகாநாடுகள் கூட்டி, நில வரி நீக்கம் வேண்டும் என்ற தீர்மானங்களைப் போட்டிருக்கிறோம், மகஜர்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு வருகிறது. வாயை மூடிக்கொண்டு இருந்தாலும் பாவாயில்லை. வாயைத் திறந்த போதெல்லாம் இந்த வரி நியாயமான வரி என்ற போக்கைத் தான் அவர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அச்சம் வந்துவிட்டது. நில வரி நீக்கம் வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியினர் பேசிய பேச்சையும், அதற்கு மந்திரிகள் அளித்த பதிலையும் பொது மக்கள் முன்னே கொண்டுவந்து வைத்து விட்டால் எங்கே விவசாய மக்கள் 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலில் இவர்களைப் பார்க்கவேண்டிய முறையில் பார்த்துவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் தான் இவர்களை காரைக்குடியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றச் செய்ததே தவிர, காரைக்குடி தீர்மானத்தினால் தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது நியாயமான வாதமாகாது என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [8th November 1966]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் காந்தியடிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது உண்மை; எங்களுக்கும் தெரியும். இங்கு இருப்பவர்களெல்லாம் காந்தியாரை கைவிட்ட காங்கிரஸ் காரர்கள்; காந்தியார் வலிவை இழந்த காங்கிரஸ்காரர்களாக இருக்கவேண்டும். சொல்லாமலே செய்வார் பெரியோர், சொல்லியும் செய்யார் சிறியோர். இது தான் வழக்கம். நாங்கள் பல முறை இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம் ஏற்க மறுத்தார்கள்.

*

*

*

நாங்கள் முன்பு கூறியதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, 1967 தேர்தல் வருகிறதே என்று அஞ்சி, இப்பொழுது வரி நீக்கம் வேண்டும் என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது அவர்கள் உண்மையாக உணர்ந்து செய்த செயல் அல்ல என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த அறிக்கையில் 25 சதவிகிதம் வரி நீக்கம் செய்திருப்பதாகச் சொன்னது என்னுடைய தீர்மானத்தின் விளைவு தான். என்னுடைய தீர்மானம் மட்டும் வராமல் இருக்குமானால், 25 சதவிகிதம் வரியை நீக்குகிறோம் என்பதைக் கூட நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்தில் அறிவித்திருக்க மாட்டார்கள்; நிச்சயம் அவர்கள் இம்மாதிரி செய்திருக்க மாட்டார்கள். என்னுடைய தீர்மானம் வந்து விட்டதாலேயே அவர்கள் இம்மாதிரி அறிவித்திருக்கிறார்கள். காரைக்குடி தீர்மானத்திற்குப் பிறகு என்னுடைய தீர்மானம் வந்திருக்கிறது என்பது அல்ல.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நாங்கள் எதைச் செய்தாலும், ஊரில் எது நடந்தாலும், எங்களால் தான் நடக்கிறது, நாங்கள் சொன்னதினால் தான் நடக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். இன்றைக்குக் காலையில் சூரியன் உதய மானது கூட எங்களால் தான் என்று அவர்கள் சொன்னால் கூட அதை நான் மறுக்கவில்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: நாங்கள் அவ்வளவு பெரிய பைத்தியக் காரர் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாமியார் மருமகள் கதை சொல்வார்கள்.

(The time bell was rung.)

MR. SPEAKER: As the allotted time is over, I shall put the Resolution to vote. The question is—

“That this House recommends to the Government that land revenue and several other surcharges collected on the basis of land revenue may be relinquished so as to induce the agriculturists who are the backbone of the country to evince keen interest in agriculture and to reduce their tax-burden and augment their income.”

The Resolution was put and declared lost.

* Expunged as ordered by the Chair,

9th November 1966]

A poll was demanded and the House divided thus—

Ayes.

Sri K. R. Nallasivam
 „ V. R. Nedunchezhiyan
 „ K. A. Mathialagan
 „ Saw. Ganesan
 „ M. Kalyanasundaram
 „ A. P. Dharmalingam
 „ Rama. Aranganal
 „ M. Rajangam
 „ Kanchi Manimozhiar
 „ KR.RM. Kariamanioka Ambalam
 „ M. Shanmugam
 „ N. Rajangam
 „ V. Arunachalam
 „ K. S. Mani
 „ N. Chinnamunisamy Chetty
 Srimathi Manonmani Ammal
 Sri S. Madhavan
 „ T. P. Alagammuthu
 „ S. Mani
 „ P. Murugaiyan
 „ V. R. Periannan

Sri P. V. Sriramula
 „ M. Kamalanathan
 „ S. Muthulingam
 Pulavar K. Govindan
 Sri C. Manickam
 „ K. R. Sambandam
 „ S. Murugaiyan
 „ P. U. Shanmugam
 Srimathi Jagadambal Velayudh. m
 Sri M. S. Mani
 „ K. Thirupathi
 „ C. K. Chinnaraje
 „ M. P. Vadivelu
 „ S. Arumugam
 „ M. V. Karivengadam
 „ A. G. Balakrishnan
 „ R. Narayanan
 „ V. Krishnamoorthy
 „ S. J. Ramaswami
 „ R. Sampangi.

Noes.

Sri K. Parthasarathy
 „ C. M. Ambikapathi
 „ S. Angamuthu Naicker
 „ K. S. Ardhanareeswara Gounder
 The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam
 „ P. Kakkan
 „ Srimathi Jothi Vencatachellum
 Sri P. Ramachandran
 „ R. Krishnaswami Naidu
 „ A. S. Dakshinamoorthy Gounder
 „ M. Dandayuthapani Pillai
 „ V. Ellama Naidu
 „ T. P. Elumalai
 „ G. Gomathisankara Dikshidar
 „ K. Gopala Gounder
 „ R. Govindarajulu Naidu
 „ T. Kadambavanandasundaram
 „ A. K. Kaliappa Gounder
 „ T. Karcha Gowder
 „ C. Kothandarama Bagavathar
 „ M. Kulandaiswamy Gounder
 „ T. Manavalan
 „ K. Marappa Gounder
 „ M. Maruthanayagam Pillai
 „ M. P. Muthukaruppanaswami
 „ Gounder
 „ S. Nanjunda Row
 The Hon. Sri N. Nallasenapathi Ser.
 „ karai Manradia
 „ G. Bhuvarahan
 „ S. M. A. Majid
 Srimathi C. Kolandaiammal
 „ P. K. R. Lakshmikantham

Srimathi A. S. Ponnammal
 „ A. Krishnaveni
 „ B. Lakshminarasamma
 „ Rajathi Kunchithapatham
 „ Parvathi Arjunan
 Sri K. P. Palaniswamy
 „ G. D. Perumal Raju
 „ R. Ponnappa Nadar
 „ K. Ponnian
 „ S. Ponnusamy
 „ R. Rajagopalaswamy Naicker
 „ B. Rajagopal Naidu
 „ P. Rajagopal
 „ G. Rajaram
 „ A. L. Ramakrishna Naicker
 „ N. S. Ramalingam
 „ S. Ramalingam
 „ V. Ramasathan
 „ N. Ramaswamy Udayar
 „ S. Sadasivam
 „ S. Sangili
 „ D. N. Vadivel
 „ V. Sankaran
 „ M. S. Selvarajan
 „ R. Sengaliappan
 „ N. Shanmugasundaram
 „ S. Sivasubramaniam
 „ N. Sountharapandian
 „ A. R. Subbiah Mudaliar
 „ K. S. Subramania Gounder
 „ K. B. Palani
 „ N. V. Venugopalakrishnaswami

AYES : 41

NOES : 63

NEUTRAL : Nil

The Resolution was lost.

(2) FOOD SITUATION IN THE STATE.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose—

MR. SPEAKER : We have got forty minutes more. The hon. Member can speak for about twenty minutes.

[8th November 1966]

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sri K. R. Nallasivam also wants to speak on my resolution.

Sir, I move—

“ That this House is of opinion that the grave food situation in the State has resulted in chronic scarcity, famine conditions and exorbitant prices, breeding speculation, hoarding and black-marketing and therefore recommends to the Government to take steps to implement *inter alia* the following urgent measures :—

1. Radical agrarian reforms ensuring land to the tillers;
2. Adequate credit, fertiliser, improved seeds and other facilities to the cultivators;
3. Remunerative price to the producer;
4. State monopoly of wholesale of foodgrains trade;
5. Procurement of all available marketable surplus from landlords, exempting small holdings, the size of the holding to be exempted being decided from area to area taking into account the normal produce from the land in the area;
6. Arrangement for an adequate quantity of rations and for equitable distribution of procured stock.
7. Reduction of the price of rationed foodgrains by means of effective price control and Government subsidy; and
8. Stoppage of all the revenue and debt collections in all the scarcity affected areas.

SRI S. MUTHULINGAM : I second the Resolution.

MR. SPEAKER : The Resolution is before the House for discussion.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உணவு நெருக்கடி சம்பந்தமான இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இந்த மன்றத்தில் முன்மொழிந்து பேசுகின்ற நேரத்தில் மிகுந்த மன வேதனையோடு தான் பேசுகிறேன். உணவுப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக எட்டு அம்சத் திட்டம் ஒன்றை இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாகத் தந்திருக்கிறேன். இந்த எட்டு அம்சத் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் அமல்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையிலே இதைக் கொடுக்கவில்லை என்றும் மிக வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் மிகப் பயங்கரமான நிலைமைகள் நிலவுகின்றன. புயலினால் மிகப் பயங்கரமான சேதங்கள் விளைந்து கோடிக்கணக்கான பொருள்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சொத்துக்கள் நாசம் அடைந்திருக்கின்றன. பயிர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு இந்த நாடு பஞ்சத்திலும் பட்டினியிலும் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ திறமையாகப் பேசலாம். கடந்த ஒரு வார காலமாக இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். உணவு நெருக்கடி—இவ்வளவு

8th November 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பயங்கரமான உணவு நெருக்கடி—ஏற்பட்டிருக்கிறது; இதைத் தீர்க்க வேண்டிய சர்க்கார், இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் தேட வேண்டிய சர்க்கார், இதுபற்றிய விவாதத்திற்கான அவகாசத்தை ஒதுக்குவதற்குக் கூட ஒத்துக்கொள்ளாமல், கனம் சபாநாயகரிடம் முறையிட்டு, அவருடைய கருணையினால் இந்த விவாதம் இந்த மன்றத்தில் வரவேண்டிய அளவில் நிலைமை இருக்கிறது. உணவு விவாதம் நடத்துவதற்கே இவ்வளவு சிரமப்படுகிற இவர்களால் மூன்றரை கோடி மக்களுடைய வயிற்றுப் பசிக்கு அடிப்படாத தேவையான உணவுப் பொருள்களை விளைவிப்பார்கள் என்று நான் கொஞ்சங்கூட நம்பவில்லை. இதைச் சொல்வதன் மூலம் 13 வருஷ காலமாக எவ்வளவு பயங்கரமான நாசப் பாதையிலே இந்த நாட்டு மக்களைச் செலுத்திவிட்டார்கள் என்று. கோடிட்டுக் காட்டவும், இதைவிடப் பெரிய சட்ட மன்றமான மக்கள் மன்றத்திலே இந்தப் பிரச்சினையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கும் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழியும்போது வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரேஷன் இருக்கிறது. அரிசிக்கு ரேஷன், மண்ணெண்ணெய்க்கு ரேஷன், சர்க்கரைக்கு ரேஷன் இருக்கிறது. இவ்வளவு பயங்கரமான, உயிர் நாடியான வாழ்வுப் பிரச்சினையின் மீது முக்கால் மணி தான் பேச வேண்டுமென்றால், நம்முடைய ஜனநாயகத்திற்கே இது ஒரு பெரிய அறைக்கூவல் என்று நான் சொல்லுவேன். எட்டு அம்சத் திட்டத்தைச் சொல்லும்போது, இன்றைக்கிருக்கும் பயங்கரமான நிலைமையைப் பார்க்கவேண்டும். வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிடும்போது, 'குமுறும் எரிமலை மீது நின்று மகுடி வாசிக்கிறார்' என்று ஒரு காலத்தில் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம். இன்றைக்குக் கோபாவேசமாக மக்கள் தான் இருக்கிறார்கள். எந்த நேரத்தில் வெடித்துவிடுமோ என்ற நிலையில் மக்கள் தான் இருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம். எங்கு பார்த்தாலும் பட்டினி. சோற்றுக்கு வழி இல்லை. இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கும் பயங்கரமான நிலைமையை நான் சொல்லப்போனால் நாள் கணக்காக எடுத்துச் சொல்லலாம். இதைப் பற்றியெல்லாம் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லும்போது, ஏதோ தேர்தல் வா இருக்கிறது, அதற்காக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லி ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சுலபமாகத் தப்பித்து விடலாம். ஆனால், நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்வேன். நீரோ மன்னன் ரோம் பற்றி எரியும்போது பிடிவால் வாசித்துக் கொண்டிருந்த கதையைவிட இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் தங்களுடைய திறமைக் குறைவினாலும், திட்டவாட்டமான கொள்கை இல்லாத காரணத்தாலும் இந்த நாட்டைப் பஞ்சத்திலும் பட்டினியிலும் ஆழ்த்தியிருக்கிறார்கள்.

தஞ்சை தரணிக்கே உணவு அளிக்கிறது என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால், அந்தத் தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் கடந்த மாதம் க்யூ வரிசையில் காத்திருந்த நிகழ்ச்சியும், ஹர்த்தால் செய்த நிகழ்ச்சியும் எதைக் காட்டுகிறது? அதன் பொருள் என்ன? சோற்றுப்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[8th November 1966]

பாளை ஊர்வலம் எல்லா ஊர்களிலும் வந்தனவே, அதற்கு என்ன அர்த்தம்? கோவை மாவட்டத்தில் மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் வந்தபோது அவருக்கு எதிராகக் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடந்ததே, அது ஏன்? நேற்றைய தினம் தமிழ்நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் ஊர்வலமாக வந்தார்கள். இதெல்லாம் என்ன அவர்களுக்கு நிலாச் சோறு? இதெல்லாம் சுந்தோஷமான பொழுதுபோக்கா? இன்றைக்கும் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். பார்த்தால் மிகப் பயங்கரமாக இருக்கும். பல இடங்களில் பல மாதிரியான பட்டினிச் சாவுகள், தற்கொலைகள் ஒரு கவளம் சோற்றுக்கு வழி இல்லாததால் ஏற்பட்ட நிலைமைகள். சென்னை நகரத்திலே கூட வாரத்திற்கு ஆறு நாட்களுக்கான ரேஷன் தான் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விவாதத்தின்போது கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருப்பார்கள் என்று நான் கருதிக்கொண்டிருந்தேன். உதாரணத்திற்கு ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்லுகிறேன். நேற்று முன்தினம் கீழ்ப்பாக்கம் மெடிகல் காலேஜ் மானவ விடுதியிலே உள்ள 400 மாணவர்களும் பட்டினியிருந்தார்கள். ஒரு நாள் முழுவதும் பட்டினியாக இருந்திருக்கிறார்கள். மாணவிகளும் பட்டினியாக இருந்திருக்கிறார்கள். காரணம், அங்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. கேட்டால், “டி.யு.சி.எஸ். அரிசி கொடுக்கவில்லை” என்கிறார்கள். கடைசியாக, சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். அரிசி கிடைக்காத அன்று வெளியிலே அரிசி வாங்குவதற்குக்கூட அங்குள்ளவர்களிடம் பணமில்லை. பணம் இல்லாததால் வேறு வகையில் வெளியிலேயும் சாப்பிட வழி இல்லை. சர்க்கார் நடத்தும் விடுதியிலேகூடப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்ற நிலை எதைக் காட்டுகிறது? நான் சொல்வது சரிதான் என்பதற்கு வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்துச் சரிபார்த்துக் கொள்ளட்டும். ஒரு நாள் பூராவும் மாணவர்கள் பட்டினியாக இருந்திருக்கிறார்கள். சுப் அனவு அரிசி கொடுக்கிறார்கள். மாத டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். இது கூட சென்னையிலே கிடையாது. இப்படியெல்லாம் பல இடங்களிலிருந்து பலவிதமான செய்திகள் வருகின்றன. கடலைப் பிண்ணுக்கு சாப்பிடுகிறார்கள். வெல்லத்தைச் சாப்பிடுகிறார்கள். உருளைக் கிழங்கைச் சாப்பிடுகிறார்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பவானிசாகரிலிருந்து கோயமுத்தூருக்கு வருகிற வழியில், பாதையிலே இருந்த ஒரு குடியானவரைப் பார்த்து “உங்கள் ஊரில் அரிசி என்ன விலைக்கு விற்கிறது?” என்று கேட்டார். அதற்கு அந்தக் குடியானவர் சொன்ன பதிலைக் கேட்டால், இந்தச் சர்க்கார் மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்கு வேறு நிகழ்ச்சியே தேவை இல்லை. மக்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள் என்று நிரூபிப்பதற்கு வேறு உதாரணமே தேவை இல்லை. அந்தக் குடியானவர் சொன்ன பதில் என்ன? “அரிசி இருந்தால் அல்லவா உங்களுக்கு விலை என்ன என்று சொல்வதற்கு? அரிசியைப் பார்த்தே ஆறு மாதம் ஆயிற்று” என்று அவனொசுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் குடியானவர் சொன்னார் என்று அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் குடியானவர்கள் விடியற்காலை மூன்று

6th November 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மணிக்கே க்பூவில் நிற்கிறார்கள். திருச்சி நகரத்தில் ரேஷன் கார்டு விநியோகம் சரியாகச் செய்யப்படவில்லை என்று திருச்சி நகரக் காங்கிரஸ் கமிட்டி, கலெக்டர் அவர்களுக்கு முறையிட்டிருக்கிறது என்று தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. பழனியல், சோளம், கம்பு விலை க்ராக்கியாகியிருக்கிறது என்ற செய்திகளும் வருகின்றன. படி அரிசி பத்து ரூபாய்க்குக் கூடப் போய்விடுமோ என்று நான் சொன்னால், ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி போட்டு விடுவீர்களா? என்று கேட்கலாம். கூனூரிலிருந்து வந்த கடிதத்தை மட்டும் உங்கள் அனுமதியுடன் படிக்க விரும்புகிறேன். அந்தக் கடிதத்தில்,

'On Saturday, October 29, a queue was formed outside my ration shop in Coonoor. So many people were waiting for their meagre rations that the last person was served after 11-30 p.m. On Sunday (October 30) morning in Coonoor market a merchant called stealthily on my friend asking if he wanted rice and saying that it could be supplied in unlimited quantities!

'This blackmarketeer held in his hand three types of rice, one identical to the ration rice. This was sold at 88 Paise per kilo in the ration depot and the merchant offered it at Rs. 3 per kilo,

கூனூரிலிருந்து ஒருவர் எவ்வளவு கோபமாக எழுதியிருக்கிற கடிதம் இது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். (கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் அங்கத்தினர் ஒரிஜினல் கடிதத்தைப் படிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவர் எழுதி வைத்துக் கொண்டுள்ள குறிப்பைப் படிப்பதாகத் தெரிகிறது.) கடிதத்தைத் தொடர்ந்து படிக்கின்றேன்—

'Then there were two better qualities. These were offered at Rs. 4 and Rs. 5 per kilo'.

- MR. DEPUTY SPEAKER: Will the hon. Member place the letter on the table of the House?

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, with your permission I am reading the letter.

MR. DEPUTY SPEAKER: If the hon. Member is not prepared to place it on the table of the House, I do not think it is proper to read it.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே படி அரிசி விலை நான்கு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்ற அளவிற்கு நாட்டில் இருக்கும்போது, நான் எனக்கு எங்களுடைய கட்சிக் காரரிடமிருந்து வந்த இரகசியக் கடிதத்தைப் படிப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ சொல்லுகிறார். உணவுப் பிரச்சினை எவ்வளவு பயங்கரமானது? இது வேடிக்கைக்கு உரிய விஷயமா? உணவு விலை இந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பது எவ்வளவு அவமானப்படவேண்டிய விஷயம்? எவ்வளவு தலைகுனிவுக்கான விஷயம்? நான் எவ்வளவு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன்? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட துணுக்கத்தைக் கிளப்புகிறார். கூனூரில் ஐந்து ரூபாய்க்கும்,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[8th November 1966]

நான்கு ரூபாய்க்கும் படி அரிசி விற்கிறது என்றால், இங்கேயும் ஏமாறறவர்கொண்டு, வெளியிலேயும் பேசிக்கொண்டு நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். இதற்குப் பரிகாரம் கேட்டால், இதில் என்ன சட்டப் பிரச்சினையைக் கனம் அமைச்சர் சொல்லப் போகிறார்?

1-30
p.m. கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் முதலில் 'தமக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தை வாசிக்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். அது கடிதம் இல்லை. எங்கிருந்தோ அவர் எழுதிக்கொண்டு வந்த வாசிக்கிறார் என்று தான் நான் சொன்னேன். மன்றத்தில் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இது மெயில் பத்திரிகையில் வந்துள்ள கடிதம் தான். எல்லோரும் படித்தும் பார்த்திருப்பார்கள். இப்படி விஷம்போல விசுவாசி ஏறிக்கொண்டு போவதை காமதேனு தடுக்காது. சர்க்காருடைய அடிப்படைக் கொள்கையே இத்தகைய கள்ளமார்க்கெட் வர்த்தகத்தை வளர்த்து, மக்களைப் பசியிலும், பட்டியினிலும் போட்டுக் கொல்லுகிறது. திங்கட் கிழமை என்றால் சோமவாரம் பட்டினி—இது சாஸ்திர விரதம், வியாழக்கிழமை என்றால்—அன்று பட்டினி—இது பக்தவத்சலம் விரதம். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திங்கள் வேண்டுமானால் வெளியூரில் இருந்து வருகிறீர்கள், உங்களுக்குத் தெரியாது. சென்னையில் வாரத்திற்கும் நாள் பட்டினி. ஒரு ஊரில் 3 குழந்தைகள் பட்டினியால் இறந்திருக்கின்றன. உணமையை அவர்கள் எங்கே உணர்கிறார்கள்? அசிங்கமான புண்ணுக்குப் புண்கு தடவி மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். பதினெட்டு ஆண்டுகளாக எத்தனையோ அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட்டு விட்டோம் என்கிறார்களே, உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கினார்களா? மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவையான குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்தார்களா? அந்நிய நாட்டில் இருந்து ஆயிரக் கணக்கான கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கி வாரி இறைத்துவிட்டு, இன்றைக்கு 'பவதி பிட்சாம் தேஹி' என்பதாக கையில் மந்திரி சுப்பிரமணியம் ஓடி எடுத்துக்கொண்டு ஓடுகிறார். இதைவிட சொரணை கெட்ட தன்மை வேறு என்ன வேண்டும்—

கனம் உதவி சபாநாயகர் : 'சுரணைகெட்ட தன்மை' என்பது பார்லிமெண்டரி வார்த்தை அல்ல.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவர்களிடத்தில் திட்டவாட்டமான கொள்கைகள் என்ன இருக்கின்றன? அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் ஊருக்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன் போய் இருந்தேன். தண்ணீருக்கு கூட்டம் தாங்கவில்லை. சினிமாவுக்குக் கூட நிற்பதுபோல தண்ணீர் குடங்களை வரிசையாக வைத்துவிட்டு நிற்கிறார்கள். இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டுகளில் மக்களுக்கு குடிக்க தண்ணீர் வசதியையாவது செய்து கொடுத்தார்களா? திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் நாங்கள் பூதான யக்ஞத் திற்கு இருபதாயிரம், முப்பதாயிரம் ஏக்கரளுக்கு மேல் வாங்கி

8th November 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

யிருக்கிறோம், உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் ஐந்தாயிரம் ஏக்கராக் கூட வாங்கவில்லை என்று சொன்னாரே, இதைவிட இவர்கள் வெட்கப்படக் கூடிய விமர்சனம் வேறு வேண்டுமா? உழுகிறவனுக்கு எங்கே நிலம் கொடுத்தார்கள்? உற்பத்தியாகவில்லை என்றால் எப்படி ஆகும்? வடபாதி மங்கலம் வீட்டுக்குப் போனார்களா? குன்னியூர் சாம்பசிவ ஐயரைக் கேட்டார்களா? செங்கல்பட்டு புத்தமல்லி பக்கத்தில் திரும்பிப் பார்த்தார்களா? அவர்களுக்கு இவர்கள் தானே இன்றைக்கு பாதுகாவலர்கள். இவர்களால் எப்படி நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளிக்க முடியும்? நான் நேற்றே சொன்னேன். ஒரு சிலரை இவர்கள் சிறுஷ்டித்துக் கொண்டு மக்களை இருமுனைத்தாக்குதல் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு திரு. பக்தவத்சலம் ஆட்சியில் வரி எப்படி எப்படி எல்லாம் வளர்ந்திருக்கிறது? வெள்ளைக்காரன், பரங்கிக்காரன் கூட இவ்வளவு வரி போட்டது கிடையாது. 70 கோடி ரூபாய் திரு. பக்தவத்சலம் ஆட்சியில் மட்டும் வரியாகப் போடப்பட்டு இருக்கிறது. மக்கள் எப்படி வாழ்வார்கள்? கோவை மில் முதலாளிகளைத் தொட்டார்கள்? சென்னையில் இருக்கிற பெரிய பெரிய தொழில் அதிபர்களை நெருக்கினார்களா? இந்த 70 லட்சம் ரூபாயையும் சாதாரண எளிய ஏழை மக்களை உருக் குலைத்துத்துத் தானே வசூல் செய்கிறார்கள்? இதற்கு என்ன பொருள்? ஒரு வேளை கோற்றுக்கு அது அவன்சு அரிசியையாவது நல்லதாகக் கொடுக்க முடிந்ததா? இல்லை, இல்லை என்று சொல்லாமல் தர முடிந்ததா? இன்றைக்கு உணவு இலாக்கா காரியதரிசி நம்பியார் உணவு மந்திரியாகி விட்டார். உணவு மந்திரி உணவு இலாகா காரியதரிசியாக மாறிவிட்டார்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அங்கத்தினர் அதிகாரிகளின் பெயரைச் சுட்டிச் சொல்லக்கூடாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவர் வேலையை அவர் செய்கிறார் என்று சொன்னேன். ஒரு நாளைக்கு நான்கு அறிக்கைகள்; என்ன பயன்? சோஷலிச ஐனநாயகம் பற்றி கதாகாலட்சேபம் செய்கிறார்கள்; இன்றைக்கு நிலகிரியிலே கிலோ ஐந்து ரூபாய்க்கு அரிசி விடை ஏறியிருக்கிறது.

திரு. டி. சார்ச்சா கவுடர் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். கனம் அங்கத்தினர் நிலகிரியில் நிலவும் உண்மை நிலைக்குப் புறம் பாக இங்கே எடுத்துச் சொல்வது சரியாகுமா? அந்தமாதிரியான நிலைமை அங்கே இல்லை.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது. கனம் அங்கத்தினர் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவர்களால் நிலச்சீர்திருத்தம் சரியாகச் செய்ய முடிந்ததா? இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற அலவ நிலைகளுக்கு எல்லாம் காரணம் இவர்களுடைய அடிப்படைக் கொள்கை தான். சாகுபடியாளர் மசோதா கொண்டு வந்தார்களே அது சாகுபடியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்ததா? மிராசுதார்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[8th November 1966]

களின் பாதுகாப்பு மசோதாவாக ஏன் இன்றைக்கு அது விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது? இந்த பதினெட்டு, இருபது வருஷங்களில் என்ன சாதித்தார்கள்? சொன்னால் கோபம் வருகிறதே தவிர, நாட்டில் இன்றைய தினம் தலைவிரித்துத் தாண்டவமாடும் பசிப் பிணியைப் போக்க, பட்டினிப் பிணியைப் போக்க உருவான முறையில் எங்கே செயல்படுகிறார்கள்? கள்ளமார்க்கெட்காரர்களுக்கு இவர்கள் தானே துணையாக இருக்கிறார்கள்? மிக்சட் எக்ஸானமி என்பதாக—இவர்களுடைய பொருளாதார அடிப்படை பிரச்சினையில் உள்ள கோளாறுகள் தானே எல்லாப் பண்டங்களின் விலையும் விலும்போல ஏறியிருப்பதற்குக் காரணம்? திட்டமிட்ட பொருளாதாரம், திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் என்று சொல்வதன் காரணம் தானே மக்களை இந்த நிலைக்கு இழுத்து வந்திருக்கிறது? இத்தனை இன்னல்களும் இவர்களது கொள்கைப் பட்டறையில் உருவாக்கப்பட்டுத்தானே வருகின்றன? இதை ஒரு சேஷம் நல சர்க்கார் என்று எப்படிச் கூற முடியும்? இது பட்டினி சர்க்கார், பஞ்ச சர்க்கார், வேலையில்லாத் திண்டாட்ட சர்க்கார், 3½ கோடி மக்களை, எல்லாவற்றையும் விளையாட்டுத்தனமாகச் செய்து, உருக் குலைத்து வருகின்ற சர்க்கார். வேறு எப்படிச் சொல்வது? விலை வாகியை காமதேனு கட்டுப்படுத்துமா? இன்றைக்குக் கோளாவில் அத்தனை பேர்களுக்கும் 6 அவுன்சு அரிசியாவது போடுகிறார்களே, நம்முடைய 3½ கோடி மக்களில் ஸ்டாச்சுட்டரி ரேஷன், இன் பார்மல் ரேஷன் என்ற அடிப்படையில் ஒரு கோடி பேர்களுக்காவது வகையாக இவர்கள் அரிசி போடுகிறார்களா? பாக்கியுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் கள்ளமார்க்கெட் சூதாடிகளின் கையில் தானே ஒப்படைத்து விட்டார்கள்? இரக்கமற்ற ரைஸ்மில்ல்காரர்களிடம் தானே விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வேண்டுமானால் சமாதானம் சொல்லலாம். வெளியில் உள்ள மக்கள் இனியும் இவர்களது கொடுமையைச் சகித்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். மக்கள் மன்றத்தில் இவர்களுக்குரிய தண்டனையை இவர்கள் பெற்றே தீருவார்கள் என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்க சுடியதில் பல அம்சங்களை அடக்கியிருக்கிற தீர்மானமாகக் கொண் வந்திருக்கிறார்கள். ஒன்றிற்கொன்று அவை முரணான தீர்மானமும் கூட. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும், அவர்களைச் சார்ந்த சட்டி யினருடைய பரம்பரையாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கக்கூடிய கொள்கைகள் நடைமுறைகள் இவற்றையெல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக யோசித்துப் பார்க்கக்கூடியவர்கள் புரிந்தகொள்வார்கள். இந்தச் சட்டசபை முடிவிற இந்தத் தருணத்திலேனும் பிராயச் சிக்கம் செய்வது போல் அவர்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள கோடான கோடி மக்களுக்கப் பிரதிபலிப்பப் போல் வார்த்தை அளவிலே அது முடிந்தாலிடும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

8th November 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

நாங்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியினர் சொல்லியதை எதைச் செய்யாமல் விட்டிருக்கிறோம் என்பதைப் போசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து இந்த நாட்டினுடைய நில உடைமை ஒரு சிலருடைய கையிலேயே அடங்கியிருக்கக்கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு ஒருவர் பல ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிற நிலையில்லாமல் பாடுபட்டவனுக்கு, பாட்டாளிக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்ற நல்ல எண்ணம் கொண்டு அப்பொழுதிருந்த 566 சமஸ்தானதிபதிகளை இருந்த இடம் தெரியாமல் சாதாரண மனிதர்களாக ஆக்கிவிட்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் சமஸ்தானங்கள் மறைந்துபோனாலும்கூட ஜமீன்கள் இருந்தார்கள், அவர்களுக்கு நிலத்தின்மீது இருந்த தனி உரிமைகளும், பிரிப்பும் நாட்டு மக்கள் பட்ட பாட்டுக்குத் தகுந்த பலன் கிடைக்காமல் செய்வதைக் கண்டுதான் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் இந்த அரசால் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபொழுது தனக்குச் சொந்தமான குமாரமங்கலம் ஜமீனுக்குச் சொந்தமாக இருந்தவரான காலஞ்சென்ற டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களையே அந்த ஜமீன் ஒழிப்புக் கமிட்டியின் தலைவராகப் போட்டு, அவருடைய கையெழுத்திட்டே ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி தன்னுடைய சொந்த நிலத்தையே அதன் மூலம் விட்டுக் கொடுக்கச் செய்த பெருமை, அவர் சார்ந்திருந்த காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் உண்டு. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திரு. மதியழகன் அவர்கள் சார்ந்திருந்த குழுவினர், தனிமனிதனாகவே பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அதற்கு அதாவாகக் கூறிக்கொண்டிருந்த ஓரிகைத் தலைப்பாக்கைகள்தான், அவர்களும் அப்பொழுது வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுதான் அவர்களுடைய கருத்திதாம். அதற்கு இப்பொழுது பிராய சித்தம் செய்வதுபோல் கடைசி நேரத்தில் ஒங்கிச் சொல்வதின் மூலம் உள்ளக்கிடக்கை பிரதிபலிப்பாகிவிடும் என்று சொல்லிவிட்டமையானது, இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தீர்மானத்தில் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கக் கூடியவற்றில் முதலாவதான அம்சம் உழவனுக்கே நிலம் சொந்தமாகவேண்டுமென்ற முறையிலே சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்ற சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த பத்து ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய 1½ டனன் சட்டங்கள் நிலத்திலே தனி உடைமை மாறக்கூடிய வகையிலே மட்டுமல்ல, நிலத்திலே உழைப்பவனுக்கு தகுந்த பலன் கிட்டவேண்டும், உழவனுக்கு நிலம் சொந்தமாகவேண்டுமென்ற வகையிலே, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற கருத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர் மறந்துவிட்டாரா என்று கேட்க அசைப்படுகிறேன். இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் பெருமிதத்தோடு நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடியதைச் சரிசரி இன்னும் எதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று வருகிறார்கள்? இன்றைய தினம் எத்தனை அஸ்திவார பலத்தோடு, செய்யக் கூடியதைச் சரியாக, செம்மையாகச் செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [8th November 1966]

எண்ணம் கொண்டு அவர்களுடைய உரிமை மாறக்கூடிய அளவுக்கு ரத்தம் சிந்தாத முறையிலே இத்தனை சட்டங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விட்டுத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார் என்று நினைக்கிறேன். விறுவிறுப்போடு கடுகடுப்போடு சொன்னார்கள். தீவிரமான விலைக்கட்டுப்பாடு அரசாங்க உதவியைத் தொகை மூலம் பங்கிட்டுக் கட்டுப்பாட்டு உணவுத் தானியங்களின் விலையைக் குறைத்தல் என்று அவர்கள் கொடுத்த வாசகத்தில் இருக்கிறது. கடந்துபோன கண்கலங்கிய காலம் நம் நினைவுக்கு வருகிறது. நம்மை ஆண்டுகொண்டிருந்த அன்னியன் இந்த நாட்டைவிட்டுச் சென்றபோது ஏறக்குறைய 3½ கோடி மக்கள் குறிப்பாக சென்னையில் அதிகமாக பட்டினியால் மாள்வார்கள் என்ற நிலை இருந்தபொழுது, அந்த ஜாதகம் பொய்க்கக்கூடிய அளவுக்கு சுதந்திர நாட்டிலே பசியால் உழைக்கக்கூடிய ஒருவன் மாள்வதற்கு விடமாட்டோம் என்று கண்களம் கட்டிக்கொண்டு. கடந்த 19 ஆண்டுக் காலமாக அதைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகிற பாம்பரை என்று சொல்லிக் கொள்கிற பெருமை எங்களுக்கு உண்டு.

1946-லே, 1947-லே கடுமையான ரேஷன் பங்கீட்டு முறை இருந்தது, கார்டு ஒன்றுக்கு துணி கிடைப்பது கஷ்டம், காடா துணிக்கு கையேந்தி நிற்கின்ற காலமாக அது இருந்தது. 4 அவுன்ஸ் 6 அவுன்ஸ் என்று உணவுக்காகக் கஷ்டப்பட்ட காலம் நினைவுக்கு வரக்கூடிய நிலைமை அவர்களுடைய மனத்தின் மூன் நிறுத்தப்பட்டு மானால் கடினமான ரேஷன் முறை வரவேண்டுமென்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஜனத் திரள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய நகரப் பகுதிகளுக்கு ரேஷன் முறையிலே, அவர்கள் வெளியிலே பெறக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருந்தாலும்கூட, நல்ல வகையில் உணவு தானியங்கள் கிடைக்கின்ற அளவுக்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கும் கடினமான ரேஷன் முறை வேண்டும் என்று திரு. மதியழகன் அவர்கள் விருப்புகிறார்களா? அதனுடைய விளைவு எங்கே கொண்டுவர வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சி மினர் சட்டசபையில் தெரிவிக்காவிட்டாலும், வெளியே கூறிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், அது மிகவும் முக்கியமான ஒன்று, சாதாரண மக்களுக்கு விளம்பரம் செய்வதுபோல், மாயமால ஜாலம் போல், ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுப்போம் என்று பேசி வருகிறார்கள். ஏழைகளுக்கு இவர்கள் சொல்வது வாய்க்கு இனிப்புப் போன்று, விளம்பரம் செய்வதற்குத்தான் பயன்படுமே தவிர வேறு எதற்கும் பயன்படாது. விவசாய மக்களுக்கு பல்வேறு அம்சங்களிலே செலவினங்கள் இருக்கும்போது உழைப்பவனுக்குத் தகுந்த ஊதியமும், பட்ட பாட்டுக்குத் தகுந்த பலனும் நிச்சயமாக இருக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி வருகின்ற அதே நேரத்திலே ஊரிலே உணவுப் பங்கிடு கடினமான ரேஷன் மூலம் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு கடினமாகக் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமோ அத்தனையும் கொள்முதல் செய்யவேண்டும், அரசாங்கம் முழுப் பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டு விநியோகம் செய்யவேண்டும்

[8th November 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலே $3\frac{1}{2}$ கோடி மக்கள் முழுமைக்கும் கடினமான ரேஷன் முறை வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? நான் குறிப்பிட விரும்புவது, சென்னை போன்ற நகரப் பகுதிகளிலே ஒரு படி அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை வருமானால் அதிலே சப்ஸிடி கொடுத்து ஏன் நிவர்த்தி செய்யக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். இரண்டு ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிற அரிசி ஒரு ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் கூட இங்கே 70 லட்சம் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன, ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு படி என்ற கணக்கில் ஒரு ரூபாய் வீதம் சப்ஸிடி கொடுத்தால் கூட தினம் ஒன்றுக்கு 75 லட்சம் ரூபாய் வரை வேண்டுமே? வருஷம் ஒன்றுக்குக் கிட்டத்தட்ட 250 கோடி ரூபாய் வரை மானியம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இந்தமாதிரிப் புள்ளிவிவரங்களை யெல்லாம் போட்டுப் பார்த்துத்தான் அவர்கள் பேசுகிறார்களா? நடக்க முடியாத காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, துகர முடியாத பூக்களை வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பூக்களை எல்லாம் சேர்த்துக் கட்டி பார்ப்பதற்கு அலங்காரமாக இருப்பது போன்ற நிலைமை தான் இவர்கள் கூறுவதிலும் இருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்திலே $2\frac{1}{2}$ லட்சம் பம்பு செட்டுகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன, அவை வினாகிவிடவில்லை.

தூற்று நாலு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பதன் பலளை அனுபவித்து வருகிறோம். பத்து வருஷத்திற்கு முன்பு விளைச்சல் 36 லட்சம் டனாக இருந்தது இன்று ஏறக்குறைய இரண்டு மடங்கு பெருகி இருக்கிறது. வருஷம் ஒன்றுக்கு ஆஸ்திரேலியாகக் கண்டத்து ஜனத்தொகை அளவு பெருகுவதன் காரணமாக தினம் ஒன்றுக்கு நான்கு வருவாய் வளருவதாக இருந்தால் கூட $12\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வளர வேண்டும். முடிந்த அளவு அரசாங்கம் சீராகக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய நிலையில் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வது சரியே. இந்த நிலையில் இத்தகைய தீர்மானத்திற்கு வழி இல்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர், அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் எப்படியாவது இந்தத் தீர்மானத்தை

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உணவு நிலைமைகளைப்பற்றி, உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி திரு. மதியழகன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை விவாதிக்கும்போது பேசிக்கொள்ளலாம் என்று பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. இந்த விஷயத்தில் கஞ்சத்தனம் காட்ட வேண்டாம் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இது 'நான்-அபிஷியல் பிசினஸ்' உணவுப் பிரச்சினை முக்கியமா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. அன்று இரண்டு மணி நேரம் விடப்பட்டிருந்தது, அதனால் இன்று அந்த இரண்டு மணி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[8th November 1966]

நேரத்தை இதை விவாதிப்பதற்காக வைத்துக் கொண்டோம். கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் கூட நான் இதற்கு எதிர்ப் பாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இருக்கிற நேரத்திற்குள் பேச வேண்டும், அவ்வளவு தான். கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் எப்படியாவது இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மிகக் கவலையோடு இருந்தார்கள். கனம் மதியழகன் அவர்கள் இவ்வளவு ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும், அவருக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இன்று வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற மன இரக்கத்தோடு சொன்னேன். 'நான்-அபிஷியல் டே'ல் வரம்பு கிடையாது. பேசச் சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும், வேறு இல்லை. அவர்கள் எப்போதும் பேசுவது மாதிரித் தான் பேசினார்கள். அவர்கள் பேச வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் தீர்மானம். தீர்மானம் முரண்பாடாக இருக்கிறது. அதிலே, ஹோல் சேல் ஸ்டேட் டிரேடிங் இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதோடு குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. என்ன விலைக்கு விற்கலாம் என்று ஸ்டேட் டிரேடிங் வைத்து விட்டு, குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இரண்டிக்கும் இடையே முரண்பாடு இருக்கிறது. இதை எற்றுக் கொள்ள முடியாது. அரசாங்கத்தைப் பொருத்தமட்டில் நிலைமையை எந்த வகையில் சமாளிக்க வேண்டுமோ அந்த வகையில் சமாளித்து வருகிறோம். சென்னை நகரத்தில் ஸ்டாச்சுடரி ரேஷன் இருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் வாரத்திற்கு 14,000 டன் அரிசி கொடுக்கிறோம். எவ்வளவோ தொல்லைகள். மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லை . . .

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் பேசும்போது என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்? நான் திரு. நல்லசிவத்தைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே?

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : இந்தத் தீர்மானத்திலே பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்குமென்று மிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே சொல்லப்பட்டது. ஆனால் எனக்குப் பேசச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்க வில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைத்தான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டார்கள், திரும்பவும் . . .

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : நான் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: I have not called the hon. Member to speak.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேச கனம் அங்கத்தினர் தனியாக வாய்ப்புக் கேட்டிருக்கலாம். 'நான் அபிஷியல் டே'க்கு இருப்பது இரண்டு மணி தான். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நாளைக்குக் கூடப் பேசலாம்.

8th November 1966]

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால் நாளைக்கு கனம் அங்கத்தினர் திரு. அழகமுத்து கொண்டு வருகிற தீர்மானத்தின் மீது பேசலாம். அந்தச் சமயத்தில் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லாம். ஆகையால், இப்போது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மேட்டூரில் தண்ணீர் வர 40 நாள் தாமதமாயிற்று. அதனால் தொல்லை ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் எப்படியோ சமாளித்து சென்னை நகரத்தில் வராததற்கு 14,000 டன் அரிசி கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். மற்ற இடங்களிலும் கொடுக்கிறோம். காவேரியில் தண்ணீர் வராத காரணத்தால் சிலர் அப்படியே தாங்களே வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தத் தொல்லையையும் சமாளித்தோம். அதற்குப் பிறகு அதிக மழை பெய்தது. உடனடியாக நெல்லைக் குத்திக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. அதையும் சமாளித்தோம். பிறகு புயல் காற்று வந்தது. அரிசி ஏற்றிக் கொண்டு வந்த லாரிகள் சென்னை வந்து சேர முடியவில்லை. அந்த நிலையில் எங்கோ வாங்கி, கடன் வாங்கி, ராணுவத்தினரிடமிருந்து கூட வாங்கி விநியோகித்தோம். கொஞ்சம் கூடத் தடை இருக்கக் கூடாது என்ற முறையில் விநியோகித்துக் கொண்டு வருகிறோம். இன்று காலையில் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் ஒரு பொட்டலத்தை கொடுத்தார்கள். இத்தனை தொல்லைகளையும் நாங்கள் சமாளித்து வருகிறோம். இது சில்லரை வியாபாரிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை போலிருக்கிறது. சில பேர் கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்களை அழைத்து நாற்றமுள்ள அரிசியை, இல்லாத அரிசியைக் கொடுக்கிறார்கள். எந்தக் கட்டையில் விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அங்கு சென்று பார்க்கலாம். விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்போது விலை இறங்குகிறது. மழை பெய்து விட்ட பிறகு விலை இறங்குகிறது. சென்ற சூயிற்றுக் கிழமையன்று மதுரையில் இருந்தபோது, காரைக்குடியில் அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விலையை விடக் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கம்பளீட் ரேஷனிங் என்று சொல்லிவிட்டால் அதிகத் தொல்லை ஏற்படும், வேறு எங்கும் வாங்க முடியாது. ஆகவே, சென்னை நகரம், கோவை நகரம் இரண்டில் மட்டும் ஸ்டாச்சுடரி ரேஷனிங் வைத்திருக்கிறோம். மற்ற இடங்களில் எல்லாம் இன்ஃபார்மல் ரேஷனிங்தான். விலையும் குறைந்து வருகிறது. மழை பெய்வதற்கு முன்பு இருந்த நிலை இப்போது இல்லை யென்று சொல்லலாம். விலை மேலும் குறையத்தான் வேண்டும். ஆனால் ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி போட முடியாது. அவ்வாறு போடலாம் என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவ்வாறு போட்டு விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் ஆண்டுதோறும் 250 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th November 1966]

செலவாகும். சரிக்கட்டலாம் என்று சொல்லலாம். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாம். இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் பொறுப்போடு பிரச்சனைகளைப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அளவுக்கு உணவு தானியங்களை விநியோகிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் விநியோகிக்கிறோம். அரிசி உற்பத்தி, உணவு தானிய உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு உற்பத்தி அளவு 38 லட்சம் டன், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு 53 லட்சம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு உற்பத்தி அளவு 60 லட்சம் டன். மேலும் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டே வருகிறது. கன்சம்ப்ஷனும் அதிகப்பட்டு வருகிறது. அப்படியிருந்தாலும் விலையேறுவதை ஓரளவு தவிர்க்க வேண்டும். விலை ஏற எவ்வளவோ காரணங்கள் உண்டு. மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற வகையில்தான் தொழிலாளர்களுக்கு கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்ஸ் வைத்து அவசியமான பண்டங்களை விநியோகிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அந்த மாதிரி தொடர்ந்து உணவு நிலைமையைச் சமாளித்து வருகிறோம். இப்போது நிலைமை சீராகிவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை; திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று சொல்வதற்கில்லை. கூடிய வரை சமாளித்து, ஒரு மனிதன் கூட உணவு இல்லாமல் பட்டினி கிடக்கிறான் என்ற நிலைமை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். திடீரென்று எதிர்பாராத வகையில் வந்தது புயல். அப்படி புயல் அடித்ததால் லாரிகள் வர முடியவில்லை. சென்னை நகரில் நெல் விளைவதில்லை. வெளியிலிருந்துதான் வரவேண்டும். அதில் தாமதமாகிறது. அப்படியிருந்தும் சமாளித்து வருகிறோம். விலையை எந்த அளவிற்குக் குறைக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய, அதற்காகத் தான் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்கிறது. இன்று கொள்முதல் செய்கிற கொள்கையே ஸ்டேட் ட்ரேடிங்கை ஒட்டியதுதான். முழுமையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. சமாதானப் பார்த்தால் ஐந்தில் ஒரு பகுதி தான் நாம் கொள்முதல் செய்கிறோம். கொள்முதல் செய்து வாங்குகிறோம். அதல்லாமல் மார்க்கெட்டிலும் வருகிறது. விலையைக் குறைத்து விற்கும்போது சில சாமான்கள் தானாகவே குறைகிறது. மழை பெய்து நன்கு விளைந்து விட்டது என்றால் குறைகிறது. இன்றைய நிலை நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது, நல்ல விளைச்சல் இருக்கிறது, உற்பத்தி பெருகுகிறது. ஆகவே, இந்த மாநில மக்களுக்கு வேண்டிய உணவு தானியம் இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகிறது, அதைச் சீராக விநியோகிப்பதில் தொடர்ந்து அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்றும் கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அடுத்த நான்-அஃபிஷியல் டே அன்று நேரம் இருந்தால் இதைத் தொடர்ந்து விவாதிக்கலாம்.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.